

Pārdomas par gara dzīvi

Ruhí institūts

1. grāmata

Pārdomas par gara dzīvi

Ruhí institūts

Šajā sērijā:

Zemāk uzskaitīti šī sērijā iznākušo Ruhí institūta izstrādāto grāmatu nosaukumi. Šīs grāmatas iecerētas pielietošanai kursu galvenajā sērijā kā sistemātiski centieni uzlabot jauniešu un pieaugušo prasmes kalpot savās kopienās. Ruhí institūts arī strādā pie šīs sērijas trešās un piektās grāmatas atzarojumiem – kursu kopumiem bahāju bērnu nodarbību skolotāju un pusaudžu grupu animatoru sagatavošanā; arī tie ir norādīti sarakstā. Jāpiezīmē, ka saraksts tiks mainīts, klāt nākot jaunai pieredzei šajā jomā, un tiks pievienoti aizvien jauni izdevumi, kad attīstības stadijā esoši mācību elementi sasniegs pietiekamu briedumu, lai tos varētu sākt piedāvāt plašākai sabiedrībai.

1. grāmata *Pārdomas par gara dzīvi*
2. grāmata *Ceļoties kalpošanai*
3. grāmata *Bērnu nodarbību vadīšana, 1. līmenis*
Bērnu nodarbību vadīšana, 2. līmenis (atzarojuma kurss)
Bērnu nodarbību vadīšana, 3. līmenis (atzarojuma kurss)
Bērnu nodarbību vadīšana, 4. līmenis (atzarojuma kurss)
4. grāmata *Izpausmju Diāde*
5. grāmata *Atraisot pusaudžu spēkus*
Sākotnējais pamudinājums: 5. grāmatas pirmā atzarojuma kurss
Loka paplašināšana: 5. grāmatas otrā atzarojuma kurss
6. grāmata *Mācot Dieva ticību*
7. grāmata *Kopīgi ejot kalpošanas ceļu*
8. grāmata *Bahá'u'lláh derība*
9. grāmata *Izkopjot vēsturisku skatupunktu*
10. grāmata *Veidojot plaukstošas kopienas*
11. grāmata *Materiālie līdzekļi*
12. grāmata *Ģimene un kopiena*
13. grāmata *Iesaistoties sabiedriski lietderīgajā darbā*
14. grāmata *Dalība sabiedrības diskusijās*

Copyright © Ruhi Foundation, Colombia, 2020, 2021

Visas tiesības aizsargātas. Versija 4.1.2.PE latviešu valodā 2023. gada septembris.

Originally published in Spanish as *Reflexiones sobre la vida del espíritu*

Copyright © 1987, 1995, 2008, 2020 by the Ruhi Foundation, Colombia

ISBN 978-958-59880-3-3

Ruhi Institute ir piešķīris atļauju Rīgas Bahai ticības draudzei izplatīt ierobežotu šī izdevuma kopiju skaitu latviski.

Ruhi Institute
Cali, Colombia

Email: instituto@ruhi.org

Web site: www.ruhi.org

Rīgas Bahai ticības draudze

Tālr.: +371 67845254

E-pasts: info@bahai.lv

Tīmekļa vietne: <https://bahai.lv/macibu-pulcini/>

Satura rādītājs

Ierosmes grupas vadītājiem	v
Bahāju Rakstu izpratne	1
Lūgšana.....	13
Dzīve un nāve	29

Ierosmes grupas vadītājiem

To visas pasaules zemju skaits, kurās tiek studēta *Pārdomas par gara dzīvi*, kas ir Ruhi institūta piedāvātās kursu galvenās sērijas pirmā grāmata, jau daudzu gadu garumā aizvien palielinās. Vairumā gadījumu materiālus lasa un apspriež draugu grupa, kuri var veidot mācību pulciņu, kas regulāri tiekas, var sanākt kopā kampaņā, kas paredzēta intensīvām studijām, vai arī skolas brīvdienās pulcēties nometnē. Jebkurā no šiem gadījumiem, viens grupas dalībnieks pilda grupas vadītāja funkcijas. Attiecības starp grupas vadītāju un pārējiem dalībniekiem nav tādas kā starp skolotāju un skolnieku; visi ir apzināti iesaistīti procesā, kurā ikviens cenšas mācīties. Bet grupas vadītājs nav arī atdalīts un pasīvs diskusiju rosinātājs. Pabeidzis pietiekamu skaitu secīgu kursu un veicis kalpošanu, kuru tie mudina veikt, viņš vai viņa var palīdzēt ikvienam grupas loceklim sasniegt pētāmajā materiālā izvirzīto mērķi. Tiem, kas darbojas kā 1. grāmatu apgūstošo grupu vadītāji, var būt noderīgi laiku pa laikam pārskatīt šajā ievadā sniegtās idejas.

Ikviens dalībnieks visā pasaulē uz šo pirmo institūta kursu ierodas ar savu īpašu iepriekšējo pieredzi. Daži jau ir bahāju kopienas locekļi, kuri cer uzlabot savas spējas kalpot Lietai, kuru viņi ir pieņēmuši. Citi to uzskata par sākumu Bahá'í ticības kā reliģijas izpētei. Vēl citus piesaista bahājiešu ideāli un viņi vēlas iepazīties ar kopienas mērķiem un centieniem. Un, sevišķi jāizdala aizvien lielākais skaits jaunu cilvēku, kuri, vēloties attīstīt savu spēju kalpot sabiedrībai, bieži izmantojot vienu no programmām, kuras piedāvā bahāju kopiena, izmanto šo kursu kā atspēriena punktu.

Jau pašā sākumā katram dalībniekam vajadzētu būt skaidram, ka Ruhi institūta kursi izseko kalpošanas ceļu cilvēcei, pa kuru katrs ejam savā tempā, palīdzot un saņemot palīdzību no citiem. Šī ceļa iešana nozīmē tiešanos uz tikumisku mērķu diādi: virzīt savu garīgo un intelektuālo izaugsmi un dot ieguldījumu sabiedrības pārveidošanā. Ceļā sasniedzamais ietver vairāku tādu spēju attīstību, kurām nepieciešama izpratne un zināšanas, garīgās īpašības un slavējama attieksme, kā arī dažnedažādas mākas un prasmes. Zināšanu avoti, uz kuriem balstās institūta grāmatas, ir, no vienas puses, Bahá'í ticības mācība un, no otras puses, pasaules bahāju kopienas uzkrātā pieredze materiālās un garīgās civilizācijas attīstīšanā. Institūts iedvesmojas no Bahá'u'lláh redzējuma par individu, par kādu mēs varam kļūt, un par civilizāciju, kādu varam izveidot. Tiek pieņemts, ka visi dalībnieki, neatkarīgi no dzīves apstākļiem un pieredzes, ir atvērti šim redzējumam, un tas ir skaidri izteikts katras kursu grāmatas ikvienā daļā.

Pasaulē, kurā ticības apliecinājumi un ideoloģijas vēlas izmantot jebkurus iespējamus līdzekļus, lai iekarotu piekritējus, kādam, kurš nepazīst ticību, var rasties tādi godprātīgi jautājumi par Ruhi institūta nodomiem, kā, piemēram: Vai no manis tiek prasīts „mainīt manu reliģisko pārliecību?” vai tomēr „pievienoties esošai reliģijai?” Šādi jautājumi grupas vadītājam sniedz iespēju izskaidrot kursu sērijas mērķus, kā iepriekš aprakstījām. Kaut arī ir dabiski, ka bahājieši ļoti vēlas redzēt savus draugus pievienojamies kopienai,

grupas vadītājs varētu arī piezīmēt, ka viņu pašu mācība viņiem aizliedz nodarboties ar cilvēku „vervēšanu”. Kalpošanas ceļa iešana, kuru paver institūta kursi, pieprasa aizvien dziļāku izpratni par Bahá'u'lláh mācību, ko kursu materiāli cenšas viennozīmīgi izklāstīt; savukārt, ticības pieņemšana un dzīve ticībā ir jautājumi, kas katram cilvēkam jāapsver brīvi un bez spiediena.

Tāpēc nav pārsteidzoši, ka šī pirmā grāmata iesāk tieši ar izpratnes tēmu, kas caurvij visas šīs sērijas grāmatas. Lasīt no Svētajiem Rakstiem nav tas pats, kas lasīt daudzos tūkstošus dažāda cita teksta lappušu, ar ko cilvēks sastopas dzīves laikā, tāpēc daļa „Bahāju Rakstu izpratne” cenšas veicināt ieradumu lasīt fragmentus no Svētā Teksta katru dienu un pārdomāt to nozīmi – un šis ieradums ļoti palīdzēs dalībniekiem, uzsākot kalpošanas ceļu. Lai sekmētu materiāla apguvi, grupas vadītājam ir daudz jāpiedomā pie izpratnes temata.

Bahāju Rakstos ir dziļas garīgās patiesības, un pat tad, kad mēs tiecamies paplašināt savu izpratni par to bezgalīgo nozīmi, mēs zinām, ka mēs nekad nevaram sasniegt noteiktu galamērķi. Lasot tekstu pirmo reizi, mēs parasti uztveram fragmenta galveno jēgu, un šīs daļas 1. nodaļā tas izmantots par atskaites punktu. Tā, piemēram, pēc iepazīšanās ar citātu: „Pasaules pašreizējā stāvokļa uzlabošana ir iespējama ar skaidru un labu darbu, ar slavējamām un cēlas uzvedības palīdzību.” dalībniekiem tiek vienkārši uzdots jautājums: „Kādā veidā ir iespējams uzlabot pasaules pašreizējo stāvokli?” Pirmajā mirklī vairums šādu jautājumu un vingrinājumu var šķist pārāk vienkārši. Tomēr, ilggadēja pieredze ir attaisnojusi institūta lēmumu kursu iesākumā pielietot šādu metodi. Mums visiem ir nepieciešams atgādinājums, ka, mūsu prātam steigoties meklēt fragmentā dziļākus nozīmes slāņus, mums nevajadzētu izvairīties no tā acīmredzamās nozīmes apskates. Paaugstinātas vērtības pievēršana šim pirmajam izpratnes līmenim arī izrādās būtiska grupas apspriedēm; tā veicina domas vienotību, kas ir viegli sasniedzama, kad personiskos viedokļus apgaismo dievišķā gudrība.

Šeit ir svarīgi atzīmēt, ka lielākās daļas fragmentu tiešās nozīmes izpratnei nenāk par labu ilgstošas diskusijas par atsevišķu vārdu nozīmi ārpus konteksta. Lai arī dažkārt grupai var būt nepieciešams meklēt vārdu vārdnīcā, daudz auglīgāk ir, ka dalībnieki iemācās izsecināt vārdu nozīmi no veseliem teikumiem un rindkopām.

Lai izpratne sniegtos pāri burtiskajai nozīmei, var noderēt piemēri, kas parāda, kā idejas atrod konkrētu izpausmi. Viss, kas šim nolūkam ir nepieciešams, ir vienkārši uzdevumi. Piemēram, 2. nodaļā dalībniekiem tiek uzdots, ņemot vērā tikko izlasīto fragmentu, noteikt, vai nosauktās īpašības ir slavējamās. Līdzīgā vingrinājumā 4. nodaļā viņi tiek aicināti nosaukt piecus tikumus un pēc tam izlemt, vai ir iespējams iegūt kādu no tiem bez patiesīguma – kurš Rakstos aprakstīts kā „visu cilvēku tikumu pamats”.

Ceļā uz savu mērķi, šī daļa prasa turpmāku izpratnes padziļināšanu, rosinot dalībniekus pārdomāt dažas no apskatāmo fragmentu sekām. 2. nodaļā viņiem tiek prasīts noteikt, vai apgalvojums „Pasaule ir tik maz labu cilvēku, ka viņu darbībai nav nekādas ietekmes”, ir patiess. Šeit nav paredzēts vienkārši uzzināt katra dalībnieka viedokli. Grupas vadītājam ir jāapstājas un jāprasa pamatojums katra dalībnieka atbildei. Grupai noteikti jānonāk pie secinājuma, ka šis apgalvojums ir nepatiess, jo tas ir pretrunā ar iepriekšējās sadaļas pirmo citātu. Jautājums par to, vai bahājiēti drīkst sūdzēt savus grēkus citiem, arī ir

šāda veida vingrinājumu piemērs. Tas atsaucas uz grēksūdzes kā grēka atlaišanas līdzekļa aizliegumu mācībā, kurš, lai arī tas nav tieši pieminēts nevienā no izpētītajiem fragmentiem, ir izsecināms, pārdomājot vārsmas „Atskaities sev par katru dienu, iekams tevi sauks pie atbildības..” nozīmi.

Šajā daļā sniegtie vingrinājumi nekādā gadījumā neaptver visu nozīmju diapazonu, kas ietverts apskatāmajos fragmentos. Viens no jautājumiem, kas katram grupas vadītājam ir jāapsver, ir, cik daudz diskusiju vajadzētu ietvert katrā konkrētajā uzdevumā. Šeit ir svarīgi atcerēties, ka apspriežu izvērsana, apsverot daudzus radniecīgus, bet mazākas nozīmes jēdzienus, samazina materiāla efektivitāti. Katrai grupai ir jāizveido saprātīgs progresā ritms; dalībniekiem vajadzētu skaidri izjust, ka viņi pastāvīgi progresē katrs atbilstoši savām spējām. Grupas vadītājam tomēr jāuzmanās, lai nodaļām netiktu ātri un virspusēji skrieti pāri bez iedziļināšanās un vingrinājumu analīzes; grupas, kas šādi rīkojas, vienkārši aizpildīdami atbildes, nekad nav guvušas noturīgus rezultātus.

Ir vērts pieminēt vēl vienu aspektu: grupas vadītājam ir pienākums nodrošināt, lai katrs grupas loceklis visā mācību procesā iesaistītos mācību procesā, kuru nodrošina apgūstamais materiāls. Bieži vien izaicinājums ir panākt dalību, nespējot nevienu dalībnieku runāt. Uzreiz jāsaprot, ka šis izaicinājums reti tiek pārvarēts, uzdodot tādas jautājumus kā: „Ko tas jums nozīmē?” Šāda veida jautājumiem ir nosliece noplicināt zināšanas un patiesību līdz viedokļa līmenim. Pēc tam izrādās grūti panākt gaisotni, kurā grupas locekļu apspriedes rosinātu labāku izpratni.

Grāmatas otrā daļa, tāpat kā pirmā, nodarbojas ar garīgajai dzīvei nepieciešamu ieradumu: regulāru lūgšanu. 1. nodaļā tā skaidri formulē „kalpošanas ceļu” jēdzienu, rosinot domāt, ka, ejot šo ceļu, mums jābūt divejādam mērķim. Dalībnieki apskata sākotnējo citātu kopumu, kas piedāvā ieskatu šī mērķa būtībā – tēmā, kas tiks iztirzāta turpmākajos kursos.

Uz šīs tēmas fona daļā sākas izpēte par lūgšanas nozīmīgumu. Tajā izmantota pieeja, kas līdzīga iepriekšējos punktos aprakstītajai. Jautājumi un vingrinājumi ir formulēti tā, lai rosinātu izpratni par pētāmo Rakstu fragmentu nozīmi. Grupai virzoties cauri daļas materiālam, var būt nepieciešams, lai grupas vadītājs kļiedētu šaubas, analizējot priekšstatus, kuri sakņojas pagātnes interpretācijās un praksē. Dažās tradīcijās rituāls un forma ir pakāpeniski aizēnojuši iekšējā stāvokļa nozīmi, tādējādi daudzi ignorē vajadzību pēc lūgšanas, kura ir ne mazāk būtiska cilvēka dvēselei kā tas ir ar ēdienu ķermeņa uzturēšanā.

Šīs daļas mērķis, pirmkārt, ir pamodināt dalībniekos vēlmi „sarunāties ar Dievu” un tuvināties Viņam. Starp apskatītajām idejām ir: ko nozīmē būt lūgšanu stāvoklī, mūsu sirds un prāta nostāja, kad to darām, un apstākļi, kādi būtu jānodrošina mūsu apkārtņē neatkarīgi no tā, vai esam vieni vai pulcējamies. Patiešām, pēc tam, kad dalībnieki ir apcerējuši spēkus, ko atraisa kopīgas lūgšanas, viņiem tiek ierosināts apsvērt lūgšanu un kalpošanas sapulces rīkošanu.

Tiek cerēts, ka grāmatas trešās daļas „Dzīve un nāve” izpēte stiprinās apņemšanos iet kalpošanas ceļu un tam piešķirs dziļāku nozīmi. Kalpošana šajā pasaulē vislabāk ir izprotama dzīves plašākajā kontekstā, kas sniedz pāri mūsu zemes eksistencei un turpinās

mūžīgi, kamēr mūsu dvēseles savā attīstībā virzās caur Dieva pasaulēm. Salīdzinājumā ar tehnisko sagatavošanu, šajā izglītības procesā dalībniekiem arvien vairāk jāapzinās sava veikuma jēga un nozīmīgums. Pieredze rāda, ka tikai tad, ja šāda apziņa pieaug, viņi sevi saskatīs aktīvus un atbildīgus „savas izglītošanās saimniekus”.

Katras daļas katra atsevišķa nodaļa sākas ar vienu līdz trim bahāju Rakstu citātiem, kam seko dažī vingrinājumi. Šajā daļā citēto fragmentu valoda ir prasīgāka nekā iepriekšējās divās. Saprotams, grupai nav jākavējas pie sarežģītiem vārdiem; grupas vadītājs vēlēšies pārliecināties, ka visi ir uztvēruši centrālo ideju, kas apskatīta katrā nodaļā, un tieši to mēs tiecamies īstenot ar vingrinājumu palīdzību.

Ņemot vērā apskatāmā temata raksturu, vingrinājumu, kas balstīti uz konkrētiem piemēriem, te ir ļoti maz. Vairums no tiem darbosies konceptuālā līmenī. Jāatzīmē, ka uz dažiem vingrinājumos uzdotajiem jautājumiem nevar atbildēt ātri vai skaidri. Tie sniegti, lai padziļinātu izpratni par tematu – ja dalībnieki tikai apdomās šos jautājumus, mācīšanās mērķis jau būs sasniegts.

Vairākas pirmās nodaļas pievēršas attiecībām starp dvēseli un ķermeni, kas kopā veido cilvēku šajā pastāvēšanas veidolā. Galvenā šajās nodaļās paustā ideja ir tāda, ka dvēsele nav fiziskas dabas būtne; tās saistību ar ķermeni var pielīdzināt gaismai, kas parādās spogulī. Ne putekli, kas pārklāj tā virsmu, ne, galu galā, spoguļa iznīcināšana nevar ietekmēt pašas gaismas krāšņumu. Nāve ir tikai stāvokļa maiņa, kad tiek pārtraukta ķermeņa un dvēseles saistība; pēc tam dvēsele mūžīgi savā izaugsmē virzās pie sava Radītāja.

Šī grāmatas daļa pievēršas jautājumam par dzīves mērķi – iepazīt Dievu un sasniegt Viņa klātbūtni. Apspriede šeit ietver divas plašas tēmas: pirmā ir mūsu dzīves mērķis šajā pasaulē, otrā ir dvēseles ceļojums pēc nāves. Dvēsele ir Dieva zīme un var atspoguļot visus Viņa vārdus un īpašības. Tomēr cilvēka spējas ir apslēptas un neizkoptas. Tās var tikt attīstītas tikai ar Dieva Izpaušmju – to svēto Būtņu, kuras laiku pa laikam nāk, lai vadītu cilvēci – palīdzību. Izmantojot viņu sniegto garīgo izglītību, var tikt atklāti mūsos apslēptie dārgumi.

Attiecībā uz dvēseles ceļojumu pēc nāves dalībniekiem tiek sniegtas vairākas idejas apcerei: ka Dievam uzticīgie sasniegs patiesu laimi; ka neviens no mums nekad nevar zināt savu galu un tāpēc katram no mums vajadzētu piedot viens otram un nejusties pārkāpam par citiem; ka nākamajā pasaulē, tāpat kā šajā, dvēsele turpinās augt, un garīgās spējas, kuras mēs šeit attīstījām, mums noderēs un palīdzēs; ka mēs atpazīsim savus tuviniekus citās pasaulēs, atcerēsīties savu dzīvi šajā pasaulē un baudīsim draudzību ar svētām un svētītām dvēselēm.

Grāmatas daļa tiek noslēgta ar fragmentu no Bahá'u'lláh Rakstiem, kurā mums tiek apliecinātas nākamās pasaules priekšrocības, un mēs tiekam vedināti nepieļaut, ka šīs dzīves pārmaiņas un nejaušības mums sagādātu bēdas. Pēc tam dalībniekiem tiek lūgts pārdomāt izlasītā iespaidu uz viņu dzīvi.

Bahāju Rakstu izpratne

Mērķis

Nostiprināt ieradumu katru dienu lasīt
fragmentus no Svētajiem Rakstiem
un pārdomāt to nozīmi

1. NODAĻA

Šīs daļas mērķis ir palīdzēt jums attīstīt un nostiprināt ieradumu katru dienu lasīt Svēto Rakstu fragmentus un pārdomāt to nozīmi. Daļa sākas ar vienkāršu vingrinājumu, kurā tiek lūgts izlasīt no viena teikuma sastāvošu apgalvojumu no Rakstiem un atbildēt uz jautājumu, kur atbilde ir pats nule izlasītais teikums. Kaut arī šis uzdevums ir vienkāršs, tas palīdzēs jums pārdomāt apskatāmo rindkopu jēgu un iegaumēt tās.

Pasaules pašreizējā stāvokļa uzlabošana ir iespējama ar skaidru un labu darbu, ar slavējamās un cēlas uzvedības palīdzību.¹

1. Kādā veidā ir iespējams uzlabot pasaules pašreizējo stāvokli? _____
_____
_____

Saki: Raugiet, Bahá ļaudis, ka jūs nestaigājat ceļus, kādus staigā tie, kuru darbi nesaskan ar viņu vārdiem.²

2. Kādus ceļus mēs nedrīkstam staigāt? _____
_____
_____

Tu, esamības dēļ! Atskaities sev par katru dienu, iekams tevi sauks pie atbildības..³

3. Kas mums jādara, iekams mūs sauks pie atbildības? _____
_____
_____

Saki: Ak, brāļi! Lai darbi, ne vārdi ir jūsu rotas!⁴

4. Kam jārotā mūsu dzīve? _____
_____

Svēti vārdi un šķīsti un krietni darbi paceļas debesu godības augstumos.⁵

5. Kas notiek ar svētiem vārdiem un šķīstiem, krietniem darbiem? _____
_____
_____

2. NODAĻA

Zemāk ir sniegti daži uzdevumi, kas attiecas uz citātiem, ar kuriem jūs tikko iepazināties. Tie ir paredzēti, lai palīdzētu jums dziļāk pārdomāt fragmentu nozīmi jūsu grupā, un tie nav jādara mehāniski. Tas nenozīmē, ka katrs vingrinājums prasa garas apspriedes. Tomēr, kad vingrinājums ir prasīgāks, jums ar sava kursa vadītāja palīdzību tas jāiztirzā rūpīgāk.

1. Teicami darbi ir tādi, kuri pelna uzslavu. Kāda rīcība tālāk minētajos piemēros pelna uzslavu?
 Būt labam darbiniekam
 Cienīt citus
 Būt centīgam
 Būt melim
 Būt slinkam
 Kalpot citiem
2. Ko nozīmē vārdi „iekams tevi sauks pie atbildības”? _____
_____
3. Kuri no šiem apgalvojumiem ir patiesi?
 Pasaulē ir tik maz labu cilvēku, ka viņu darbībai nav nekādas ietekmes.
 Pareizs ir viss, ko atzīst citi cilvēki.
 Pareizs ir tas, kas saskan ar Dieva mācību.
4. Kuri no nosauktajiem darbiem ir šķīsti un krietni?
 Rūpes par bērniem un viņu izglītošana
 Zagšana
 Lūgšanas par citu cilvēku garīgo attīstību
 Sīki meli, lai izkļūtu no nepatīkamas situācijas
 Palīdzības sniegšana citiem, gaidot par to atlīdzību
5. Kurās no šīm situācijām cilvēka vārdi atšķiras no viņa darbiem?
 Kāds turpina atkārtot, ka mums visiem vajadzētu būt vienotiem, bet viņa uzvedība izraisa konfliktus.
 Kāds slavina šķīstas dzīves vērtību, bet viņam ir seksuālas attiecības ārpus laulības.

- ___ Kāds reizēm lieto alkoholu, vienlaikus apgalvojot, ka ievēro reliģisko ticību, kas aizliedz dzert.
- ___ Kāds sludina vīriešu un sieviešu līdztiesību, bet kā darba devējs par to pašu darbu sievietēm maksā mazāk nekā vīriešiem.
6. Vai bahājietis drīkst sūdzēt savus grēkus citam bahājietim? _____
7. Ar ko mums jāaizstāj grēksūdze? _____
_____
8. Ko nozīmē vārdi „debesu godības augstumos”? _____
_____
9. Kā pasauli ietekmē slikta rīcība? _____
_____
10. Kā slikta rīcība ietekmē tos, kas tai nododas? _____
_____

3. NODAĻA

Tagad izlasiet un pārdomājiet šādus Rakstu citātus. Tad mēģiniet tos iegaumēt.

Patiesīgums ir visu cilvēka tikumu pamats. ⁶

1. Kas ir visu cilvēka tikumu pamats? _____
_____

Bez patiesīguma nav iespējama nevienas dvēseles attīstība un panākumi nevienā no Dieva pasaulēm. ⁷

2. Kas nav iespējams bez patiesīguma? _____
_____

Pušķojiet savas mēles, ak, ļaudis, ar patiesīgumu un izdaiļojiet savas dvēseles ar godīguma rotu! ⁸

3. Ar ko mums jāizpušķo savas mēles? _____
_____
4. Ar ko mums jāizdaiļo savas dvēseles? _____
_____

Lai jūsu skats būtu šķīsts, roka – uzticama, mēle – patiesīga un sirds – apskaidrota.⁹

5. Kādam jābūt mūsu skatam? _____ Mūsu rokai? _____
Mūsu mēlei? _____ Mūsu sirdij? _____

Tie, kas mājo Dieva teltī un sēž nebeidzamās slavas krēslos, atteiksies izstiept rokas, lai nelikumīgi sagrābtu sava kaimiņa labumu, kaut vai viņi ciestu badu un kaut lai cik zems un necienīgs šis kaimiņš tiem liktos.¹⁰

6. Kā mēs nekādā gadījumā nerīkosimies, pat, ja mēs ciestu badu? _____
_____
_____

4. NODAĻA

Kā jau būsi pamanījuši 2. nodaļā, daži vingrinājumi tajā prasa ļoti precīzas atbildes. Šādos gadījumos, ja jūs šaubāties par atbildi, kursa vadītājs varēs jums un pārējiem dalībniekiem palīdzēt sasniegt domas vienotību. Citos vingrinājumos pati pārrunu gaita ir svarīga, un netiek sagaidīta viena konkrēta atbilde. Tālāk, 3. vingrinājums attiecas uz pirmo grupu, bet 6. vingrinājums uz otro.

1. Patiesīgums ir visu cilvēka tikumu pamats. Miniet piecus tikumus. _____
_____
_____
2. Vai mēs varam iegūt šos tikumus bez patiesīguma? _____
3. Kuri no šiem apgalvojumiem ir patiesi?
- ___ Cilvēks var būt taisnīgs pat tad, ja viņš nerunā patiesību.
  - ___ Tam, kas zog, ir tīras rokas.
  - ___ Tas, kam ir tīras rokas, nekad neņems to, kas viņam nepieder.
  - ___ Pornogrāfisku materiālu aplūkošana vai lasīšana ir pretrunā ar Bahá'u'lláh padomu rūpēties, lai jūsu skats būtu šķīsts.
  - ___ Būt patiesīgam nozīmē, ka cilvēks nemelo.
  - ___ Godīgums ir dvēseles rota.
  - ___ Cilvēks, kas nav patiesīgs, spēj garīgi attīstīties.
  - ___ Nav liela nelaime, ja jums dažreiz nākas melot.

- ___ Dieva acīs zagšana nav liels grēks, ja cilvēks cieš badu.
- ___ Paņemt kaut ko bez atļaujas, ja esam nolēmuši to vēlāk atdot, nav zādzība.
- ___ Ja jūsu drauga dārzā ir augļu koks, pilns sulīgu augļu, tad noraut no tā dažus augļus bez atļaujas nav liels pārkāpums.
- ___ Ja rīkojamies godīgi, taisnīgi un patiesi, mums ir apskaidrota sirds.
- ___ Nav iespējams ieveidot veiksmīgu uzņēmumu bez nelielas blēdīšanās.
4. Vai ir iespējams melot pašam sev? _____
5. Ko mēs zaudējam, ja melojam? _____
6. Kāda būtu pasaule, ja mēs visi runātu tikai patiesību un būtu godīgi? _____
- _____
- _____
- _____

5. NODAĻA

Izlasiet sekojošos citātus un centieties iemācīties tos no galvas. Citātu mācīšanās no Rakstiem nes labus augļus, un jums vajadzētu visiem spēkiem censties to darīt. Protams, ne visi cilvēki spēj viegli iegauvēt fragmentus. Centieni to darīt tomēr palīdz mums šīs idejas iestrādāt savās sirdīs un prātos tā, ka paši varam izteikt tajos ietvertās domas tik tuvu avotam, cik vien iespējams.

Mīla, laipna valoda ir kā magnēts cilvēku sirdīm. Tā ir maize garam, tā piešķir vārdiem nozīmīgumu, tā ir tas avots, no kura plūst gudrības un sapratnes gaisma.¹¹

1. Kādiem vārdiem var raksturot laipnu valodu? _____
- _____
- _____
2. Kā laipna valoda izmaina vārdu nozīmi? _____
- _____
- _____

Ak jūs, Kunga mīļotie! Šajā svētajā virsvaldībā sadursmes un strīdi nav nekādā ziņā pieļaujami. Ikviens agresors laupa sev Dieva žēlastību.¹²

3. Kas, saskaņā ar šo citātu, ir aizliegts šajā virsvaldības laikā? _____
- _____
- _____

4. Ko sev nodara agresors? _____
_____

Nekas nevar šajā Dienā nest lielāku ļaunumu Dieva mācībai kā šķelšanās un ķildas, nesaprašanās, atsvešināšanās un vienaldzība to starpā, ko Dievs mīl.¹³

5. Kas var nodarīt vislielāko ļaunumu Dieva mācībai? _____
_____

Lai jūsu draudzību apliecina ne tikai jūsu vārdi, bet arī lai jūsu sirdīs kvēlo mīloša laipnība pret visiem, ko sastopat savā ceļā.¹⁴

6. Ar kādiem draudzības izpausmes veidiem mums nevajadzētu būt apmierinātiem? _____
_____

7. Kādām jūtām vajadzētu kvēlot mūsu sirdīs? _____
_____

Domai par karu stādiet pretī spēcīgāku domu par mieru. Naida doma jāiznīcina ar stiprāku mīlestības domu.¹⁵

8. Kas jāstāda pretī domai par karu? _____
_____

9. Ar ko jāiznīcina naida doma? _____
_____

6. NODAĻA

Izpildiet vingrinājumus, atceroties par iepriekšējiem citātiem:

1. Kādā veidā laipna valoda līdzinās magnētam? _____
_____

2. Kuri no šiem apgalvojumiem liecina par „mīļu laipnu valodu”?

___ „Liec mani mierā!”

___ „Kāpēc tu to nesaproti?”

___ „Vai jūs, lūdzu, nevarētu brīdi pagaidīt?”

- ___ „Cik šie bērni ir briesmīgi!”
- ___ „Pateicos, jūs esat ļoti laipns.”
- ___ „Man pašlaik nav laika tev, esmu aizņemta.”
3. Kuras no šīm situācijām liecina par nesaskaņām un strīdiem?
- ___ Divi cilvēki konsultācijas laikā pauž dažādus viedokļus par kādu tēmu.
- ___ Divi cilvēki konsultācijas laikā kļūst aizvainoti un savā starpā strīdas.
- ___ Divi cilvēki pārtrauc apmeklēt iknedēļas garīgo sapulci, jo viņi pārstājuši savā starpā sarunāties.
- ___ Komandas locekļi, kas sadarbojas projekta ietvaros, turpina sūdzēties, un katrs saka, ka pārējie nepilda savus pienākumus.
4. Kuri no šiem gadījumiem uzrāda atsvešināšanās pazīmes?
- ___ Divi draugi pāriet viens otram garām pa ielu, bet ignorē viens otru.
- ___ Kāda dalībiece ierodas garīgajā sapulcē, un visi viņu sirsnīgi sveicina.
- ___ Divi grupas dalībnieki negrib sadarboties projektā, kaut arī viņi viens pret otru izturas pieklājīgi.
5. Izlemiet, vai šie apgalvojumi ir patiesi:
- ___ Citiem ir jāsaprot, ko jūs par viņiem domājat, neatkarīgi no tā, vai tas viņus aizskars vai nē.
- ___ Var runāt nepatiesību, lai izvairītos no sadursmes.
- ___ Konfliktus var pārvarēt ar mīlestības un laipnības palīdzību.
- ___ Vārdi ir iedarbīgāki, ja tie tiek teikti ar mīlestību.
- ___ Nav nepareizi kauties ar kādu, ja viņš/viņa iesācis kautiņu.
- ___ Cilvēkam ir tiesības būt asam, ja viņš/viņa ir slims vai bēdīgs.
- ___ Nav labi smieties par citiem, ja viņi kaut ko dara nepareizi.
- ___ Ja esi sastrīdējies ar draugu/draudzeni, abiem jāmeklē ceļš uz samierināšanos.
- ___ Ja esi sastrīdējies ar draugu/draudzeni, vajag nogaidīt, lai vispirms viņš/viņa meklē ceļu uz samierināšanos.

7. NODAĻA

Izlasiet citātus, un iemācieties tos no galvas.

.. aprunāšana smacē sirds gaismu un noslāpē dvēseles dzīvi.¹⁶

Nenosodi citu grēkus, ja pats esi grēcinieks. ¹⁷

Nerunā ļaunu, lai tev nav jādzird ļaunas runas par sevi, un nepārspilē citu trūkumus, lai tavi trūkumi neizskatītos pārāk lieli. ¹⁸

Tu, esamības dēļ! Kā tu vari aizmirst savus pārkāpumus un nosodīt citu pārkāpumus? ¹⁹

1. Kā aprunāšana ietekmē tos, kuri aprunā citus? _____
_____
2. Kas mums jāatceras, pirms mēs nosodām citu cilvēku grēkus? _____
_____
3. Kas ar mums notiks, ja mēs pārspilēsīm citu cilvēku trūkumus? _____
_____
4. Kas mums jāatceras, kad mēs sagribam nosodīt citu cilvēku pārkāpumus? _____
_____

8. NODAĻA

Izpildiet vingrinājumus, paturot prātā citātus no iepriekšējās nodaļas:

1. Kas notiek ar tā cilvēka dvēseles attīstību, kurš runā par citu cilvēku trūkumiem?
_____
2. Kā aprunāšana ietekmē bahājiešu kopienu? _____
_____
3. Ko jūs darāt, ja kāds jūsu klātbūtnē sāk runāt par kāda cita cilvēka trūkumiem?
_____
4. Izlemiet, vai šie apgalvojumi ir patiesi vai aplami:
___ Kad mēs runājam par citu cilvēku reāli eksistējošiem trūkumiem, mēs viņus neaprunājam.
___ Ja mēs runājam par kāda cilvēka labām un sliktām īpašībām, mēs viņu neaprunājam.
___ Aprunāšana mūsu sabiedrībā ir kļuvusi par ieradumu, un mums sevi ir jādisciplinē, lai izvairītos no šī ieraduma.
___ Ja mūsu sarunu biedrs apsola neatkārtot to, ko mēs sakām par kādu citu cilvēku, tad šāda aprunāšana nenodarīs nekādu ļaunumu.

- ___ Aprunāšana ir viens no lielākajiem šķēršļiem vienotības sasniegšanai.
- ___ Ja mums rodas vēlēšanās pastāvīgi runāt par citiem, tad tas var kļūt par stimulu aprunāšanai.
- ___ Katra cilvēka īpašību un prasmju pārrunāšana bahājiešu vietējās garīgās padomes sanāksmē ar mērķi veidot kādu komiteju ir aprunāšana.
- ___ Ja mums rodas vēlēšanās kādu aprunāt, mums jāatceras pašiem savi trūkumi.
- ___ Ja mēs zinām, ka cilvēks dara kaut ko tādu, kas var nest ļaunumu ticībai vai kopienai, mums tas jāapspriež ar citiem kopienas locekļiem.
- ___ Ja mēs zinām, ka kāds cilvēks dara kaut ko tādu, kas var nest ļaunumu ticībai vai kopienai, mums par to ir jāinformē tikai vietējā garīgā padome.
- ___ Nav nekā slihta tajā apstākļī, ka vīrs un sieva pārrunā citu cilvēku trūkumus, jo viņu starpā nedrīkst būt nekādu noslēpumu.

9. NODAĻA

Šīs daļas mērķis, kā jau minēts tās sākumā, ir palīdzēt dalībniekiem viņu centienos attīstīt un nostiprināt ieradumu katru dienu lasīt fragmentus no Svētajiem Rakstiem un pārdomāt to nozīmi. Katru rītu un vakaru lasīt Dieva vārsmas ir Bahá'u'lláh mācība, kas veicina mūsu garīgo attīstību. Šis fragments atgādina mums par gara dāvanām, ko mēs saņemam, izpildīdami šo pienākumu, un jūs esat aicināti to iegaumēt:

Gremdējieties Manu vārdu okeānā, lai jūs varētu izzināt tā noslēpumus un atklāt visas gudrības pērles, kas slēpjas tā dziļumā. ²⁰

Kad būsiet pabeiguši šo grāmatas daļu, jūs varbūt vēlēsieties iegādāties Bahá'u'lláh Rakstus, lai no tiem lasītu katru dienu. „Apslēptie vārdi” ir laba grāmata, ar kuru sākt.

Avotu saraksts

- 1 Bahá'u'lláh, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), par. 39, pp. 36–37.
- 2 *Bahá'u'lláh Domu vārpas* (Rīga, 1994), CXXXIX, par. 8. (Pārskatīts tulkojums.)
- 3 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi* (Rīga, 2022), arābu Nr. 31.
- 4 Turpat, persiešu Nr. 5.
- 5 Turpat, persiešu Nr. 69.
- 6 'Abdu'l-Bahá, cited by Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, par. 40, p. 39.
- 7 Turpat.
- 8 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CXXXVI, par. 6. (Pārskatīts tulkojums.)
- 9 *Bahá'u'lláh vēstuļraksti, kas atklāti pēc Kitāb-i-Aqdas* (Rīga, 2022), Nr. 9.5.
- 10 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CXXXVII, par. 3. (Pārskatīts tulkojums.)
- 11 Turpat, CXXXII, par. 5. (Pārskatīts tulkojums.)
- 12 'Abdu'l-Bahá, *Pēdējā griba un testaments* (Rīga, 2021), 18. lpp.
- 13 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, V, par. 5. (Pārskatīts tulkojums.)
- 14 *'Abdu'l-Bahá Gudrība: No Parīzē teiktajām runām 1912.–1913. g.* (Rīga, 1994), Nr. 1.7. (Pārskatīts tulkojums.)
- 15 Turpat, Nr. 6.7. (Pārskatīts tulkojums.)
- 16 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CXXV, par. 3. (Pārskatīts tulkojums.)
- 17 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi*, arābu Nr. 27.
- 18 Turpat, persiešu Nr. 44.
- 19 Turpat, arābu Nr. 26.
- 20 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, LXX, par. 2. (Pārskatīts tulkojums.)

Lūgšana

Mērķis

Pārdomāt lūgšanas nozīmīgumu un
nostiprināt regulāru lūgšanu ieradumu

1. NODAĻA

Ruhi institūta kursi ir paredzēti, lai palīdzētu dalībniekiem iet kalpošanas ceļu. Mēs ejam šo ceļu, ko mudina mērķa izjūtu diāde – garīgi un intelektuāli augt un dot savu ieguldījumu sabiedrības pārveidošanā. Šie divi mūsu mērķa aspekti nav atdalāmi viens no otra. Kādā fragmentā Bahá'u'lláh mūs mudina:

Neesiet aizņemti tikai ar savām rūpēm vien; ļaujiet jūsu domām pievērsties tam, kas atjaunos cilvēces likteni un svētīs cilvēku sirdis un dvēseles. ¹

Vēl citā fragmentā Viņš izskaidro:

.. mirstīgo cilvēku mērķis, no pilnīgas nebūtības ienākušiem esības pasaulē, ir strādāt pasaules uzlabošanā un sadzīvot saskaņā un harmonijā. ²

Attiecībā uz mūsu sirds stāvokli, Viņš pasludina:

Šķīsta sirds ir kā spogulis; tīri to ar mīlestības mirdzumu un atraisīšanos no visa, tik no Dieva nē, lai tajā spīdētu patiesā saule un mūžīgā rīta ausma. ³

Un 'Abdu'l-Bahá mums saka:

Jūsu sirdīm jābūt šķīstām un nodomiem – patiesiem, lai jūs varētu kļūt par dievišķo dāvanu saņēmējiem. ⁴

1. Uz ko būtu jākoncentrējas mūsu domām un rūpestiem? _____
_____
_____
2. Kādam nolūkam mēs esam pārkāpuši no pilnīgas nebūtības uz esības valstību?
_____
_____
_____
3. Ar ko mums vajadzētu tīrīt savas sirds spoguļi? _____
_____
_____
4. Kādi ir daži no nosacījumiem, kuri piesaista dievišķas dāvanas? _____
_____
_____

5. Vai kāds no šiem apgalvojumiem ir patiess?

- ___ Vispirms ir jāparūpējas pašam par sevi, un tad var parūpēties par citiem.
- ___ Ja vienmēr palīdzēt citiem, tad galu galā var aizmirst par saviem mērķiem.
- ___ Tu esi pats sev tuvākais draugs.
- ___ Vissvarīgākais ir noskaidrot, kas jūs dara laimīgus.
- ___ Piepildi savus sapņus, un tie tevi padarīs laimīgu.
- ___ Nav svarīgi, ko jūs darāt, kamēr vien jūs nenodarāt pāri nevienam citam.
- ___ Tas nekas, ka jūs nodomi ir savtīgi, ja vien darāt kaut ko labu.

2. NODAĻA

Pārliecība, kas ir būtiska mūsu mērķu diādei, ir, ka mēs visi esam radīti cēli. Bahá'u'lláh saka:

Tu, gara dēls! Es esmu radījis tevi bagātu, kāpēc tu esi nolaidies līdz nabadzībai? Es esmu piešķīris tev cēlu veidolu, kāpēc tu pazemo sevi? No savu zināšanu dziļumiem Es dāvāju tev esamību, kāpēc tu meklē apgaismību no citiem, nevis no Manis? No mīlestības māliem Es esmu radījis tevi, kāpēc tu saejies ar citiem? Vērs skatu uz sevi, lai tu vari atrast sevī Mani, diženu, varenu un pašpastāvošu. ⁵

Šī uzdevuma tukšo lauku aizpildīšana palīdzēs jums pārdomāt nupat lasīto fragmentu.

Tu, gara dēls! Es esmu radījis tevi _____, kāpēc tu esi nolaidies līdz _____? Es esmu _____ tev _____ veidolu, kāpēc tu _____ sevi? No savu _____ Es dāvāju tev esamību, kāpēc tu _____ no citiem, nevis no _____? No _____ māliem Es esmu _____ tevi, kāpēc tu _____ ar _____? Vērs _____ uz _____, lai tu vari atrast sevī _____, _____, _____ un _____.

Lai mēs pienācīgi godātu savu dvēseļu cildenumu, mums jāvēršas pie savas esības avota un jāmeklē apskaidrība pie Viņa. Viens no pārliecinošākajiem veidiem, kā to panākt, ir lūgšana. Shoghi Effendi, Lietas Aizbildnis, saka mums, ka „tās galvenais mērķis ir indivīda un sabiedrības attīstība, iegūstot garīgos tikumus un spēkus. Pirmā, kas ir jāpabaro, ir cilvēka dvēsele, un šo garīgo uzturu vislabāk var sniegt lūgšana.” ⁶

3. NODAĻA

Dievs ir viszinošais, visgudrais. Viņš mūs radīja un zina, kas ir mūsu sirdīs un kas mums ir vislabākais. Viņam nav vajadzīgas mūsu lūgšanas. Tad kāpēc mēs lūdzam?

‘Abdu’l-Bahá apgalvo:

Viscēlākās lūgšanas ir tās, kurām cilvēki nododas Dieva mīlestības dēļ, nevis bailēs no Viņa dusmām vai elles, nedz arī cerībās uz Viņa dāsnumu vai debesīm.. Kad cilvēks kādu iemīl, viņš nevar atturēties no sava iemīlotā vārda pieminēšanas. Kā gan viņš varētu pārvarēt vēlmi pieminēt Dieva vārdu, ja viņš reiz ir Dievu iemīlējis.. Garīgi attīstīts cilvēks nezina cita prieka, kā vien Dieva pieminēšanu. ⁷

Un, atbildot uz jautājumiem, Viņš skaidro:

Kad viens cilvēks iemīl otru, gluži dabīga ir viņa vēlēšanās par to pastāstīt savam mīļotajam. Pat tad, ja viņš saprot, ka mīļotais nojauš viņa jūtas: vai viņš nevēlas par tām runāt? .. Dievs patiesi zina visas mūsu sirds vēlmes. Tomēr tieksme lūgt Dievu ir dabīga, tā rodas no cilvēka mīlestības pret Dievu. ⁸

1. Aizpildiet iztrūkstošos vārdus šādos teikumos:
  - a. _____ lūgšanas ir tās, kurām _____
Dieva _____, nevis _____,
nedz arī _____ vai _____.
  - b. Kad cilvēks _____, viņš nevar atturēties no _____
_____ vārda _____. Kā gan viņš varētu _____
_____ Dieva vārdu, ja viņš reiz ir _____
_____.
  - c. Garīgi attīstīts cilvēks nezina _____, kā vien
Dieva _____.
2. Kāpēc mēs lūdzam? _____
_____
3. Ko nozīmē frāze „Dieva pieminēšana”? _____
_____
4. Kāda ir cilvēka dedzīgākā vēlme, kad viņš kādu mīl? _____
_____

5. Kāds ir sirds pamudinājums lūgšanai? _____
_____

4. NODAĻA

Lūgšanā, kuru atklājis Bahá'u'lláh, varam lasīt:

.. es lūdzu Tevi .. vērs manu lūgšanu ugunī, kas sadedzinās plīvurus, kuri slēpj no manis Tavu krāšņumu, un gaismā, kas novedīs mani pie Tavas klātbūtnes okeāna.⁹

Tajā pašā lūgšanā mēs no Dieva lūdzam:

Vērt manu lūgšanu, ak, mans Kungs, dzīvības ūdens avotā, no kura veldzes man dzīvot, kamēr vien pastāv Tava valdīšana, lai varu es Tevi teikt ikvienā no Tavām pasaulēm.¹⁰

1. Kādā ziņā lūgšana var būt kā uguns? Ko tā sadedzina? _____
_____
2. Miniet dažus plīvurus, kas slēpj no mums Dievu: _____
_____
_____
3. Vai lūgšana var būt kā gaisma? Pie kā tā mūs aizved? _____
_____
_____
4. Vai lūgšana var būt kā dzīvības ūdens avots? Ko tā dod mūsu dvēselēm? _____
_____
_____
_____

5. NODAĻA

Iepazīstieties ar tālāk minētajiem ‘Abdu’l-Bahá vārdiem un pārdomājiet tos:

Esamības pasaulē nav nekā svētlaimīgāka par lūgšanu. Cilvēkam ir jādzīvo lūgšanu gaisotnē. Vissvētlaimīgākais cilvēka stāvoklis ir lūgšanu un pielūgsmes stāvoklis. Lūgšana ir saruna ar Dievu. Mūsu vislielākais sasniegums un laimes sajūta nav nekas cits kā saruna ar

Dievu. Tas rada garīgumu, dziļas domas un debešķīgas izjūtas, liek tiekties mums pēc debesu valstības un paasina intelekta uztveres spējas, paceļot to jaunā, augstākā līmenī.¹¹

1. Kāds ir cilvēka svētlaimīgākais stāvoklis esamības pasaulē? _____
_____
2. Ko nozīmē vārdi „lūgšanu gaisotne”? _____
_____
3. Miniet dažas no tām rakstura īpašībām, ko izkopj lūgšanas: _____
_____
4. Pārskatiet citātus, kurus esat izpētījis šajās dažās sadaļās, un uzrakstiet piecas frāzes par lūgšanas raksturu.
Lūgšana ir _____
Lūgšana ir _____
Lūgšana ir _____
Lūgšana ir _____
Lūgšana ir _____

6. NODAĻA

Iepazīstieties ar tālāk minētajiem Bahá'u'lláh vārdiem un pārdomājiet tos:

Skandē, ak, Mans kalps, tev Dieva diktētās vārsmas, kā tos skandēja tie, kas bija iemantojuši Viņa tuvumu, lai tavas melodijas saldums iedez tevis paša dvēseli un piesaista visu cilvēku sirdis! Ikviens, kas savas celles noslēgtībā skaita Dieva atklātās vārsmas, tam Visvarenā eņģeļi iznēsās Viņa lūpu teikto vārdu smaržu, kas liks ietrīsēties ikviena goda vīra sirdij. Lai gan no sākuma viņš varbūt nejautīs tās iespaidu, tomēr agrāk vai vēlāk caur viņam dāvāto žēlastību tā katrā ziņā ietekmēs viņa dvēseli. Tādējādi caur Viņa gribu, Viņa, kas ir visas gudrības un visa spēka Avots, ir tikuši noteikti Dieva atklāsmes noslēpumi.¹²

1. Ko nozīmē vārds „skandēt”? _____
_____

2. Kā mums jāskandē Dieva diktētās vārsmas? _____
 _____
 _____
3. Ko nozīmē „skaitīt vārsmas”? _____
 _____
4. Ko nozīmē „iznēsāt”? _____
 _____
5. Kā mūsu dvēseles ietekmēs mūsu skandētās melodijas saldums? _____
 _____
6. Kā mūsu skandētās melodijas saldums ietekmēs citus cilvēkus? _____
 _____
 _____

7. NODAĻA

Ja vēlaties, iemācieties no galvas šos Bahá'u'lláh vārdus no Garās obligātās lūgšanas:

Ak Dievs, mans Dievs! Ne uz manām cerībām, ne uz maniem darbiem raugies, nē, raugies vien uz savu gribu, kas aptver debesis un zemi. Pie Tava Visdiženā Vārda, ak Tu, Kungs pār visām tautām! Esmu ilgojies tik vien tā, kā ilgojies Tu, un mīlu tik vien to, ko mīli Tu.¹³

Pārāk augstu Tu esi, lai Tavas tuvības debesīs paceltos to cildinājumi, kas tiecas pēc Tevis, vai arī lai to siržu putni, kas Tev uzticīgi, sasniegtu Tavus vārtus. Es apliecinu, ka nav vārdu un īpašību, kas spētu izteikt Tavu svētumu. Nav cita Dieva bez Tevis, viscildenā, visugodinātā.¹⁴

8. NODAĻA

‘Abdu’l-Bahá saka:

Kalpam ir jāpielūdz Dievs un jāmeklē Viņa palīdzība, kā arī jāvēršas pie Viņa un jāpieņem Viņa palīdzība. Tāda ir kalpošanas pakāpe, un Kungs izlems visu, ko vien vēlas, saskaņā ar savu pilnīgo gudrību.¹⁵

Un Viņš skaidro:

Garam ir īpaša ietekme; lūgšanai piemīt garīga iedarbība. Tādēļ mēs lūdzam: „Ak Dievs! Dziedini šo slimnieku!” Iespējams, Kungs to sadzirdēs. Nav svarīgi, kas lūdz Dievu. Kungs atsauksies uz ikviena sava kalpa lūgšanu, ja šo lūgšanu ir izsaukusi patiesa vajadzība. Viņa žēlastība ir visaptveroša un bezgalīga. Viņš atbild uz visu savu kalpu lūgšanām. Viņš atbild pat uz maza stādiņa lūgšanu. Iespējams, šis mazais stādiņš lūdzas: „Ak Kungs! Sūti man lietu!” Kungs atbild uz stādiņa lūgšanu, un tas izaug liels. Dievs atbild ikvienai savai radībai.¹⁶

Ir dabiski, ka savās lūgšanās mēs lūdzam Dievu piepildīt mūsu vajadzības. Tāpēc mēs lūdzam par savu un savu tuvinieku veselību, mēs lūdzam par mūsu ģimeņu garīgo un materiālo progresu un lūdzam pēc vadības. Mēs lūdzam spēku, ticību un apliecinājumu kalpošanas ceļā. Lūdzot Dievu, mums, protams, vajadzētu atcerēties, ka mūsu dzīves mērķis ir mūsu gribas saskaņošana ar Viņa gribu. Tāpēc mums ir jālūdz, lai tiktu izpildīta Viņa griba, un jābūt gataviem tai pakļauties. Ja jūs ielāgosiet šādus ‘Abdu’l-Bahá vārdus, tie jums vienmēr kalpos kā prieka un pārliecības avots:

Ak tu, kas esi pavērsis vaigu pret Dievu! Aizver acis uz visu citu un atver tās Viscildenajam. Lūdz it visu ko vēlies tikai no Viņa vien; meklē visu, ko Tu meklē tikai no Viņa vien. Ar vienu acs uzmetienu Viņš piepilda simts tūkstošus cerību, ar skatienu dziedē simts tūkstošus neārstējamu slimību, ar galvas mājieni uzliek balzāmu uz katras brūces, acumirkli Viņš atbrīvo sirdis no skumju važām. Viņš rīkojas tā, kā grib rīkoties, un kas atliek mums? Viņš piepilda Savu gribu un liek visam notikt tā, kā Viņš grib. Tad labāk Tev ir pazemīgi noliekt Viņa priekšā galvu un paļauties uz visužēlīgo Kungu.¹⁷

9. NODAĻA

No visa tā, ko līdz šim esam mācījušies, ir skaidrs, ka vēršanās pie Dieva lūgšanā ir garīgās dzīves būtiska prasība. Cik gan īpaši jauki ir lūgt Dievu drīz pēc pamošanās no rīta, kā arī vakarā pirms iešanas gulēt! Laiks, ko katru dienu pavadām lūgšanās un teikto lūgšanu skaits ir atkarīgs no mūsu vajadzībām un dvēseles prasībām. Katrā gadījumā mēs varam izvēlēties no daudzajām lūgšanām, kuras mums atklājis Bahá’u’lláh, Báb un ‘Abdu’l-Bahá. Tomēr Bahá’u’lláh mums ir atklājis arī trīs obligātas ikdienas lūgšanas. Shoghi Effendi saka:

Pastāv trīs ikdienas obligātās lūgšanas. Īsākā lūgšana sastāv no vienas vārsmas, un tā ir jāskaita vienreiz divdesmit četrās stundās ap pusdienlaiku. Vidēji garā lūgšana, kas sākas ar vārdiem: „Kungs apliecina, ka nav neviena cita Dieva bez Viņa..”, jāskaita trīs reizes dienā: no rīta, pusdienlaikā un vakarā. Šo lūgšanu pavada noteiktas fiziskas darbības un žesti. Garā lūgšana ir sarežģītākā no visām trim, un tā ir jāskaita tikai reizi divdesmit četrās stundās – jebkurā brīdī, kad cilvēkam rodas vēlšanās to darīt.

Ticīgais var brīvi izvēlēties jebkuru no šīm trim lūgšanām, taču viņam ir obligāti jānoskaita viena no tām, ievērojot katras lūgšanas īpašos norādījumus.¹⁸

Un viņš turpina:

Šīm ikdienas obligātajām lūgšanām, kā arī dažām īpašām lūgšanām, tādām kā lūgšanai par dziedināšanu, Aḥmad vēstulei, Bahá'u'lláh ir piešķīris īpašu spēku un nozīmi, un ar tādu attieksmi tās arī ir jāpieņem, un ticīgajiem tās ir jāskaita ar absolūtu ticību un pārlicību, lai ar to palīdzību viņi varētu nonākt ciešākā saskarsmē ar Dievu un labāk apgūt Viņa likumus un priekšrakstus.¹⁹

Trīs obligātās lūgšanas, kuras mums atklājis Bahá'u'lláh, ir jāskaita, kad mēs vienatnē vērsamies pie Dieva. Draudzes lūgšanu, kurās vesela cilvēku grupa lasa balsī lūgšanu, ievērojot noteiktu rituālu, Bahá'í ticībā nav. Vienīgais izņēmums ir lūgšana par mirušo. To skaita viens no klātesošajiem pirms apbedīšanas, kamēr pārējie bērū dalībnieki klusē.

1. Ko nozīmē vārds „obligāts”? _____
_____
2. Cik obligāto lūgšanu atklāja Bahá'u'lláh? _____
_____
3. Vai mums katru dienu ir jāskaita visas trīs obligātās lūgšanas? _____
4. Ja mēs esam izvēlējušies Garo obligāto lūgšanu, cik reizes dienā mums tā ir jāskaita? _____
5. Cik reizes dienā mums ir jāskaita Vidēji garā obligātā lūgšana? _____
6. Cik reizes dienā ir jāskaita Īsā obligātā lūgšana? _____
7. Nosauciet dažas lūgšanas, kurām piemīt īpašs spēks. _____
_____
_____

8. Ja vēl neesat to izdarījuši, iemācieties no galvas Īso obligāto lūgšanu:

Es apliecinu, ak, mans Dievs, ka Tu esi radījis mani, lai es zinātu Tevi un pielūgtu Tevi. Es apliecinu šai brīdī savu bezspēcību un Tavu varenību, savu nabadzību un Tavu bagātību.

Nav neviena cita Dieva bez Tevis, palīga briesmās, pašpastāvošā.²⁰

9. Ko jūs apliecināt šajā lūgšanā? _____
_____
_____

10. NODAĻA

Mums jāatceras, ka papildus svētībām, kuras mēs saņemam, ievērojot obligātās lūgšanas likumu, un dvēseles barībai, ko mēs uzņemam, atsevišķi skaitot citas lūgšanas, mūsu dvēseles ir pacilātas, kad dzirdam, kā lūgšanas tiek skaitītas pulcēšanās reizēs, vienalga, vai lielā vai mazā sapulcē. Bahá'u'lláh mums saka:

Pulcējieties kopā vislielākajā liksmē un sadraudzībā un skaitiet žēlsirdīgā Kunga atklātās vārsmas. Šādi rīkojoties, patiesu zināšanu durvis tiks atvērtas jūsu iekšējās būtnēs, un tad jūs sajūtīsiet, ka jūsu dvēseles ir apveltītas ar nelokāmību un jūsu sirdis ir piepildītas ar starojošu prieku.²¹

Mēs visi izjūtam lielu prieku, apzinādamies, ka visā pasaulē tūkstoškārt pieaug garīgo sapulču skaits, kurās draugi un kaimiņi sanāk kopā, lai sarunātos ar Dievu. Vispasaules Taisnīguma Nams raksta:

Lūgšanu sanāksmes ir pasākumi, kuriem pievienoties ir iespējams ikvienai dvēselei – ieelpot debesu aromātu, izbaudīt lūgšanu saldmi, meditēt par Radošo Vārdu, ļaut garam pacelties spārnos un sarunāties ar vienīgo Mīloto. Piederības jūtas un vienots mērķis jo īpaši rodas garīgi pacilājošās sarunās, kuras šādās reizēs izraisās dabīgi, jo tad atveras „cilvēka sirds pilsēta”.²²

Kad mēs sajūtam vēlmi lūgt, mēs kādu brīdi gaidām klusumā ar nolūku attīrīt prātu no šīs pasaules lietām. Lūgšanu laikā mēs domājam par Dievu. Pēc lūgšanu skaitīšanas mēs kādu laiku klusējam un spēji nepārmetamies uz citu darbību. Tāpat ir, ja mēs pulcēšanās laikā klausāmies lūgšanas, kuras skaita citi. Šādos gadījumos mēs uzturam lūgšanu gaisotni un uzmanīgi sekojam izrunātajiem vārdiem, tā, it kā mēs tos skaitītu paši.

1. Ar kādu garu mums vajadzētu pulcēties, skaitot Dieva vārsmas? _____
_____
2. Kāda ietekme būs mūsu kopā sanākšanai ar nolūku skaitīt Dieva vārsmas? _____
_____
3. Lūgšanu sanāksmes ir pasākumi, kuros ikviena dvēsele var
_____,
_____,
_____,
_____
un _____.
4. Kādas sajūtas izsauc lūgšanu sanāksmes? _____
_____
5. Kāda ietekme ir garīgi pacilājošām sarunām, kas dabiski raisās lūgšanu sanāksmēs? _____
_____
6. Uzrakstiet pāris teikumu par to cieņas pilno attieksmi, kas mums jāizrāda, lūdzot vienatnē vai pulcējoties.
_____
_____
_____
_____
_____
_____

11. NODAĻA

Šīs grāmatas pirmā daļa koncentrējās uz ieradumu katru dienu lasīt fragmentus no Rakstiem un apcerēt to nozīmi. Šeit jūs esat pārdomājuši lūgšanas nozīmīgumu un tādējādi nostiprinājuši ieradumu katru dienu lūgt. Iepriekšējā nodaļa vērsa jūsu uzmanību uz kopīgas pielūgsmes nozīmīgumu. Viss, ko jūs līdz šim esat apguvuši, ja

vēlēsieties, ir sagatavojis jūs uzsākt pirmo darbību kalpošanas ceļā: lūgšanu sanāksmju rīkošanu.

Sākumā ieteicams iegaumēt vairākas lūgšanas un atrast iespēju tajās dalīties ar dažiem draugiem. Tajā pašā laikā jūs varētu apņemties apmeklēt vismaz vienu lūgšanu sanākumi savā kopienā un tikt pieskaitīti pie tās aizrautīgajiem atbalstītājiem. Galu galā jūs varat izlemt paši rīkot lūgšanu sanākumi, uzaicinot savus draugus, ģimenes locekļus un kaimiņus regulāri pulcēties lūgšanām un sadraudzībai. Bieži vien divi vai trīs šī kursa dalībnieki kopā izveido šādu lūgšanu sanākumi.

Kā jau noprātāt, nav konkrētas formulas, kā organizēt lūgšanu sanākumi. Bet tā noteikti ir draugu pulcēšanās, kurā tiek skaitītas lūgšanas, lasīti Rakstu fragmenti un notiek iedvesmojošas sarunas – un tas viss izteikti garīgā gaisotnē. Vai jūs varētu dažiem vārdiem komentēt katru no šīm idejām lūgšanu sanāksmju rīkošanas kontekstā?

Sirsnīga un laipna uzņemšana: _____

Viesmīlīgas vides radīšana: _____

Godbijības atmosfēras uzturēšana: _____

Līksmas sadraudzības veicināšana: _____

Garīgi pacilājošu sarunu rosināšana: _____

Avotu saraksts

- 1 *Bahá'u'lláh Domu vārpas* (Rīga, 1994), XLIII, par. 4. (Pārskatīts tulkojums.)
- 2 Bahá'u'lláh, in *Trustworthiness: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (London: Bahá'í Publishing Trust, 1987), no. 21, p. 5.
- 3 *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), no. 2.43, p. 31.
- 4 From a talk given on 5 May 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), p. 127.
- 5 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi* (Rīga, 2022), arābu Nr. 13.
- 6 From a letter dated 8 December 1935 written on behalf of Shoghi Effendi, published in *Prayer and Devotional Life: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2019), no. 71, p. 31.
- 7 Words of 'Abdu'l-Bahá, cited by J. E. Esslemont, *Bahá'u'lláh and the New Era: An Introduction to the Bahá'í Faith* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2017 printing), p. 106.
- 8 Turpat.
- 9 Bahá'u'lláh, *Lūgšanas un meditācijas* (Rīga, 2023), CLXXXIII.
- 10 Turpat.
- 11 Words of 'Abdu'l-Bahá cited in *Star of the West*, vol. 8, no. 4 (17 May 1917), p. 41.
- 12 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, CXXXVI, par. 2. (Pārskatīts tulkojums.)
- 13 Bahá'u'lláh, *Lūgšanas un meditācijas*, CLXXXIII.
- 14 Turpat.
- 15 'Abdu'l-Bahá, in *Prayer and Devotional Life*, no. 24, p. 7.
- 16 From a talk given by 'Abdu'l-Bahá on 5 August 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace*, p. 345.
- 17 *'Abdu'l-Bahá rakstu izlase* (Rīga, 1995), Nr. 22.1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 18 From a letter dated 10 January 1936 written on behalf of Shoghi Effendi, published in *Prayer and Devotional Life*, no. 61, p. 25.

-
- 19 From a letter dated 10 January 1936 written on behalf of Shoghi Effendi, quoted in *Bahá'í Prayers*, p. 301.
- 20 Bahá'u'lláh, *Lūgšanas un meditācijas* (Rīga, 2023), CLXXXI.
- 21 Bahá'u'lláh, in *Prayer and Devotional Life*, no. 68, p. 29.
- 22 From a message dated 29 December 2015, published in *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006–2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017), no. 35.49, p. 232.

Dzīve un nāve

Mērķis

Izprast, ka dzīve nesastāv tikai no šīs
pasaules pārmaiņām un nejaušībām,
bet tās patiesā vērtība meklējama
dvēseles attīstībā

1. NODAĻA

Cilvēka dvēsele ir paaugstināta virs matērijas un fiziskās pasaules. Vienā no savām runām ‘Abdu’l-Bahá skaidro:

Šie materiālie ķermeņi sastāv no atomiem; kad šie atomi sāk atdalīties, sākas sadalīšanās, un norisinās tas, ko mēs saucam par nāvi..

Ar dvēseli ir savādāk. Dvēsele nav elementu kombinācija, tā nesastāv no daudziem atomiem, tā ir no vienas nedalāmas garīgas substances un tāpēc mūžīga. Tā ir pilnībā nepiederoša fiziskās radības pasaulei; tā ir nemirstīga! ¹

1. Ko nozīmē „sastāv”? _____
2. Vai cilvēka dvēsele sastāv no dažādiem elementiem, tāpat kā materiālie ķermeņi? _____
3. Vai cilvēka dvēsele ir fiziska būtne? _____

2. NODAĻA

Aizbildņa vārdā rakstītā vēstulē teikts, ka „cilvēka dvēsele rodas ieņemšanas brīdī”. ² Atbildot uz jautājumu par vārda „ieņemšana” definīciju, Vispasaules Taisnīguma Nams norāda:

Bahāju Rakstos nav atrasts nekas, kas precīzi definētu notikuma, kuru sauc par „ieņemšanu” bioloģisko norises mirkli un raksturu. Arī šī termina lietošana medicīniskajā kontekstā šķiet neprecīza. Patiešām, viens no ieskatiem par ieņemšanu ir tāds, ka tā sakrīt ar apaugļošanu; vēl viens ir tas, ka tas notiek pēc apaugļošanas un augļa rašanās, kā grūtniecības aizsākums. Tādējādi, var nebūt iespējams uzzināt, kad iesākas dvēseles saistība ar materiālo veidolu, un šādus jautājumus var nespēt atrisināt cilvēka domāšana vai zinātniskā izpēte, jo tie attiecas uz garīgās pasaules noslēpumiem un pašas dvēseles dabu. ³

1. Kad rodas cilvēka dvēsele? _____
_____
2. Vai jēdziens „ieņemšana” apraksta precīzas bioloģiskas norises mirkli? _____

3. NODAĻA

Dvēseles saistība ar ķermeni nav materiālas dabas; dvēsele neieiet ķermenī, neatstāj to un neizņem fizisku telpu. Tās saistība ar ķermeni līdzinās gaismas saistībai ar spoguļi, kas to atstaro. Gaisma, kas parādās spoguļī, tajā neatrodas. Tāpat arī dvēsele neatrodas ķermenī. Kā norāda ‘Abdu’l-Bahá,

.. saprātīgā dvēsele jeb cilvēka gars pēc pašas savas būtības nedzīvo pateicoties ķermenim – tas ir, tas neieiet ķermenī; jo iemiesošanās un ieešana ir ķermeņu īpašības, un saprātīgā dvēsele ir svētīta pastāvēt tām pāri. Tas jau sākotnēji nekad nav ienācis šajā ķermenī, tāpēc arī nav „aiziešanas”, pēc kuras tam būtu nepieciešama kāda cita mājvieta. Nē, gara saistība ar ķermeni ir tāda pati kā šīs lampas saistība ar spoguļi. Ja spoguļis ir noslīpēts un nevainojami tīrs, tajā parādās lampas gaisma, un, ja spoguļis ir sasists vai pārklāts ar putekļiem, lampas gaisma, raugoties spoguļī, paliek apslēpta.⁴

1. Aizpildiet tukšos laukus:

- a. Saprātīgā dvēsele jeb _____ pēc pašas savas būtības nedzīvo pateicoties ķermenim – _____.
- b. _____ jeb cilvēka gars neieiet ķermenī, jo iemiesošanās un ieešana ir _____, un saprātīgā dvēsele ir _____.
- c. Dvēsele jau sākotnēji nekad nav _____, tāpēc arī nav „aiziešanas”, pēc kuras tai būtu _____.
- d. Gara saistība ar ķermeni ir tāda pati kā _____.
- e. Ja spoguļis ir noslīpēts un pilnveidots, tajā parādās _____.
- f. Ja spoguļis ir sasists vai pārklāts ar putekļiem, _____.

2. Norādiet, vai, vadoties no tā ko līdz šim esam mācījušies, šie apgalvojumi ir patiesi:

- ___ Dvēsele nepieder fiziskajai pasaulei.
___ Dvēsele atrodas ķermenī.

- ___ Ķermenis pārvalda dvēseli.
- ___ Dvēsele ir nemirstīga.
- ___ Cilvēks sāk savu individuālo eksistenci, kad dvēsele savienojas ar augli.
- ___ Dzīve sākas, kad cilvēks piedzimst šajā pasaulē.
- ___ Individīda materiālas dabas eksistence turpinās pēc nāves.
- ___ Dzīve sastāv no laicīgas pasaules notikumiem.

3. Izmantojiet gaismas avota un spoguļa tēlu lai aprakstītu dvēseles saistību ar ķermeni: _____

---

4. NODAĻA

Pastāv ļoti īpatnēja kopsakarība starp dvēseli un ķermeni, kas kopā veido cilvēku. Šī saistība pastāv tikai pasaulīgās dzīves laikā. Kad šī saistība beidzas, dvēsele un ķermenis katrs atgriežas savā pirmatnējā stāvoklī: ķermenis – pīšļu pasaulē, dvēsele – Dieva garīgajās pasaulēs, kur tā turpina savu attīstību. ‘Abdu’l-Bahá apgalvo:

Cilvēka garam ir sākums, bet nav beigu: tas turpina pastāvēt mūžīgi. ⁵

Vienā no savām runām Viņš paskaidro:

Garam nav vajadzīgs ķermenis, bet ķermenim ir nepieciešams gars, vai arī tas nevar dzīvot. Dvēsele var dzīvot bez ķermeņa, bet ķermenis bez dvēseles mirst. ⁶

Un Aizbildnis paskaidro:

Attiecībā uz cilvēka dvēseli: Saskaņā ar bahāju mācību, cilvēka dvēsele sākas ar cilvēka embrija veidošanos un turpina attīstīties un iziet cauri nebeidzamiem pastāvēšanas posmiem pēc tās atdalīšanās no ķermeņa. Tādējādi, tās attīstība ir bezgalīga. ⁷

1. Paturot prātā nupat uzskaitītos citātus, atbildiet uz šādiem jautājumiem:
- a. Vai ķermenim ir vajadzīga dvēsele? _____
  - b. Vai dvēselei ir vajadzīgs ķermenis? _____

- c. Kas notiek ar saistību starp ķermeni un dvēseli pēc mūsu nāves? _____
_____
- d. Kas notiek ar dvēseli pēc nāves? _____
_____
- e. Cik ilgi ilgst dvēseles izaugsme? _____
_____
- f. Kad beidzas dzīve? _____
_____
2. Izlemiet, kuri no šiem punktiem ir saskaņā ar to, ko esam apguvuši šajās nodaļās:
- ___ Nāve ir sods.
- ___ Saistība starp ķermeni un dvēseli turpinās tikai pasaulīgās dzīves laikā.
- ___ Ķermenis spēj attīstīties bezgalīgi.
- ___ Dvēsele attīstīsies bezgalīgi.
- ___ Būs pastarās tiesas diena, kad mūsu ķermeņi augšāmcelsies.
- ___ Pēc nāves dvēselei būs lielāka brīvība nekā pasaulīgās dzīves laikā.
- ___ Nāve ir dzīves beigas.
- ___ Mums jābaidās no nāves.
- ___ Ēdiens, drēbes, atpūta un izklaide ir nepieciešami dvēselei.
- ___ Dvēsele nogurst, kad ķermenis iztērē savu enerģiju.
- ___ Dvēseli neietekmē ne slimība, ne ķermeņa vājums.
- ___ Cilvēkam pēc nāves joprojām būs fiziskas vajadzības.

5. NODAĻA

Mēs esam izpētījuši tādu tēmu kā, ka dvēsele neaizņem fizisko telpu un nedarbojas saskaņā ar dabas likumiem kā to dara radības materiālajā pasaulē. Dvēsele iedarbojas uz pasauli ar ķermeņa starpniecību, taču tas nav vienīgais līdzeklis, ar kura palīdzību dvēsele pielieto savus spēkus. Bahá'u'lláh pasludina:

Patiesi, es jums saku, cilvēka dvēsele stāv tik augstu, ka nav šeit runas par izešanu un par atgriešanos. Tā ir mierīga, un tomēr tā traucas augšup; tā ir kustībā, un tomēr tā ir mierā.⁸

Un ‘Abdu’l-Bahá mums saka:

Ziniet, ka pastāv divu veidu cilvēka gara ietekme un uztvere; tas ir, cilvēka garam ir divi darbības un izpratnes veidi. Viens no veidiem ir ar ķermeņa instrumentu un orgānu starpniecību. Tādējādi tas redz ar aci, dzird ar ausi, runā ar mēli. ..

Otra veida gara ietekme un darbība noris bez šiem ķermeņa instrumentiem un orgāniem.⁹

1. Aizpildiet tukšos laukus:
  - a. Cilvēka dvēsele stāv tik augstu, ka nav šeit runas par _____ un par _____.
  - b. Tā ir _____, un tomēr tā _____.
  - c. Tā ir _____, un tomēr tā ir _____.
2. Aprakstiet divus veidus, kādos dvēsele uztver un iedarbojas uz šo pasauli: _____
_____
_____
_____
3. Vai varat sniegt piemērus dvēseles ietekmei un rīcībai bez ķermeņa instrumentu palīdzības? _____
_____
_____
_____

6. NODAĻA

Izlasiet šādu tekstu no Bahá’u’lláh Rakstiem, paturēdami prātā iepriekšējās nodaļās izvērsto apspriedi:

Tad zini, ka cilvēka dvēsele ir augsta un cēla un nav atkarīga no prāta vai miesas kaitēm. Tas, ka slims cilvēks uzrāda vājuma zīmes, ir izskaidrojams ar šķēršļiem, kādi rodas starp viņa miesu un dvēseli, jo pašu dvēseli miesas kaites neietekmē. Ņem par piemēru lampas gaismu. Lai gan kāds ārējs priekšmets var traucēt tās

starojumu, uguns pati turpina degt tikpat spoži. Tāpat arī ikviena kaite, kas piemeklē cilvēka miesas, traucē dvēselei pilnīgi izpaust tās iekšējo būtību un spēku. Tomēr pēc tam, kad tā atstās miesu, tā celsies un paudīs tādu spēku, kam līdzīga uz zemes nav. Ikvienai tīrai, smalkai, pēc svētuma tiecīgai dvēselei par daļu krīt ārkārtīgs spēks, un liels ir tās prieka mērs.¹⁰

1. Paskaidrojiet saviem vārdiem, kā dvēseli vispār neietekmē ķermeņa vai prāta kaites, un kas atklāsies, tai atdaloties no ķermeņa.

---

2. Vai mēs saglabāsim savu individualitāti pēc fiziskā ķermeņa nāves? _____

7. NODAĻA

Bahá'u'lláh ir teicis:

Tu jautā par cilvēka dvēseli un tās pēcnāves dzīvi. Tad zini, ka, patiesi, pēc tās atdalīšanās no miesas dvēsele turpina attīstīties tādā stāvoklī, ko nespēj mainīt nedz laikmetu grieži, nedz visas šīs pasaules likstas un pārvērtības, līdz tā sasniegs Dieva klātbūtni. Tā pastāvēs, kamēr vien pastāvēs Dieva valstība, Viņa vara un Viņa spēks. Tā paudīs Dieva zīmes un Viņa īpašības un atklās Viņa mīlošo laipnību un dāsnumu.¹¹

1. Cik ilgi dvēsele turpinās attīstīties pēc fiziskās nāves? _____

---

2. Kādā stāvoklī dvēsele turpinās mūžīgo ceļu uz Dieva klātbūtni? _____

3. Kādas ir iezīmes un pazīmes, kuras dvēselei šajā stāvoklī izpaudīsies? _____

_____

_____

4. Pamatojoties uz līdz šim apgūto materiālu, nosakiet, vai šie apgalvojumi ir patiesi:

___ Dieva valstība pastāvēs mūžīgi.

___ Dvēsele spēj izrādīt Dieva īpašības.

___ Mūsu lūgšanas par aizgājušajiem neietekmē viņu dvēseles attīstību.

___ Dvēsele nekad nebeidz pastāvēt.

8. NODAĻA

Bahá'u'lláh ir teicis:

Zini, ka ikvienai tīrai un neaptraipītai, dzirdīgai ausij ir vienmēr un no visām pusēm jāieklausās balsī, kura saka šos svētos vārdus: „Patiesi, mēs esam no Dieva, un pie Viņa mēs atgriezīsimies.” Cilvēka fiziskās nāves un viņa atgriešanās noslēpumi nav tikuši izpausti, tie vēl arvien paliek neizlasīti.

Ikvienam pašāvēģīgi ticošam nāve sniedz to kausu, kas, patiesi, ir dzīvība. Tā dod prieku, tā nes laimību. Tā dāvā mūžīgās dzīves balvu.

Kas attiecas uz tiem, kas ir baudījuši no cilvēka šīs zemes dzīves augļa, kas ir vienīga patiesā Dieva pazišana – lai Viņam slava augstumos! – tad mums nav pa spēkam attēlot, kāda būs viņu viņsaules dzīve. To zina tikai Dievs vien, visu pasaulu Kungs!¹²

Tu, Visaugstākā dēls! Es esmu licis nāvei būt tev par prieka vēstnesi. Kāpēc tu bēdājies? Es esmu licis gaismai liet pār tevi savu spozmi. Kāpēc tu slēpies no tās?¹³

1. Kuri no šiem apgalvojumiem ir patiesi?

___ Cilvēka dvēsele nāk no Dieva un atgriezīsies pie Viņa.

___ Tikai Dievs vien pilnībā zina, kāda ir dzīve pēc nāves.

___ Ikvienam pašāvēģīgam ticīgajam nāve nozīmē dzīvību.

___ Nāve dod prieku.

___ Nāves noslēpums ir ticis atklāts un ir zināms visiem.

mums jāiegūst uz zemes. Gluži kā cilvēka dīgļis, kas savas attīstības gaitā iegūst īpašības, kas tam nepieciešamas dzīvei šajā eksistences sfērā, tā arī cilvēkam šajā pasaulē potenciāli ir jāattīsta tās spējas, kas ir neaizstājamas dievišķajā pastāvēšanas formā. ¹⁴

1. Atzīmējiet, vai šie apgalvojumi ir patiesi vai aplami:
___ Mēs iegūstam šajā pasaulē nepieciešamās spējas un īpašības mātes miesās.
___ Nav nekādas nepieciešamības gatavoties dzīvei nākamajā pasaulē.
___ Visu, kas mums būs nepieciešams debesu valstībā, mēs varēsim iegūt, kad tur nonāksim.
___ Šīs dzīves mērķis ir iegūt spēku un attīstīt spējas, kas mums būs nepieciešamas nākamajā dzīvē.
___ Īstā dzīve sākas, kad cilvēks nomirst un nonāk dievišķajā valstībā.
___ Īstā dzīve sākas šajā pasaulē un turpinās pēc mūsu fiziskās nāves.
2. Nosauciet dažas spējas, kas cilvēkam nepieciešamas šajā dzīvē, kuras iegūtas jau mātes miesās. _____
_____
3. Kādas īpašības, kas mums būs nepieciešamas dzīvē pēc nāves, mums jāiegūst šajā pasaulē? _____
_____

10. NODAĻA

Bahá'u'lláh pasludina:

Vienīgais pienākums cilvēkam šajā Dienā ir tiekties un saņemt to žēlsirdības daļu, kāda viņam staro pretī no Dieva. Lai nekrīt te svarā nevienam, cik liels vai mazs ir saņēmēja mērs. Dažs varbūt saņems, cik daudz spēj turēt cilvēka plauksta, citu saņemtā daļa varbūt pildīs kausu, vēl citam saņemtais, iespējams, būs mērojams ar galoniem. ¹⁵

1. Ņemot vērā iepriekšējo citātu, atbildiet uz šādiem jautājumiem:
  - a. Kāds ir katra indivīda pienākums šajā Dienā? _____
_____
  - b. Miniet dažas no svētībām, kuras esat saņēmuši no Dieva. _____
_____
_____

c. Ko nupat lasītajā citātā apzīmē vārdi „saņēmēja mērs”? _____

d. Kādēļ mums nevajadzētu mērit, „cik liels vai mazs” ir mūsu saņemtā mērs? _____

e. Miniet piemērus tam, kā cilvēks pats rada apstākļus, kas kavē viņam saņemt Dieva žēlsirdības daļu. _____

2. Kuri no šiem apgalvojumiem ir patiesi?

___ Apzīmējums „lielas vai mazas spējas” attiecināms uz mūsu gudrību.

___ Lai kalpotu Dievam, mums jāaizmirst savas vājības un pilnībā jāuzticas Viņam.

___ Ja mēs šajā pasaulē neatīstām tās dotības, kuras Dievs mums dāvājis, mūsu dvēseles būs vājas, kad mēs dosimies uz nākamo pasauli.

11. NODAĻA

Bahá'u'lláh ir teicis:

Tu man jautā par dvēseles būtību. Tad zini, ka dvēsele ir Dieva zīme, tā ir debesu pērle, kuras realitāti aptvert nav izdevies pat vismācītākajiem vīriem un kuras noslēpumu izdibināt nav nekādu cerību pat visasākajam prātam. Dvēsele no visa, ko ir radījis Dievs, ir pirmā, kas atzīst sava Radītāja pārākumu, pirmā, kas saskata Viņa slavas spožumu, pirmā, kas turas pie Viņa patiesības un pielūgsmē noliecas Viņa priekšā.¹⁶

1. Ierakstiet trūkstošos vārdus:

a. Dvēsele ir Dieva _____.

b. Dvēsele ir _____, kuras _____

aptvert nav izdevies pat vismācītākajiem vīriem un kuras _____

_____ nav nekādu cerību pat visasākajam prātam.

- c. Dvēsele ir _____, kas atzīst _____
_____.
- d. Dvēsele ir pirmā, kas _____ Dieva slavas spožumu.
- e. Dvēsele ir pirmā, kas _____ pie Dieva patiesības.
- f. Dvēsele ir pirmā, kas pielūgsmē _____ Viņa priekšā.
2. Kuri no šiem apgalvojumiem ir patiesi?
- ___ „Izdibināt” nozīmē izpētīt.
- ___ No visām radītajām lietām pirmais Dievu atzīst prāts.
- ___ „Visasākais” nozīmē visspējīgākais.
- ___ Mācīts cilvēks izprot dvēseles noslēpumu.
- ___ Tikai lieli filozofi var pasludināt Dieva varenību.
- ___ Nav nekādas nozīmes nodoties pārdomām par dvēseli, jo mēs tik un tā to nekad nespēsim izprast.

12. NODAĻA

Bahá'u'lláh ir teicis:

Jūs esat kā putni, kas, varenu spārnu vēdu nesti, pilnas atraisītības un pašlīvības priekā traucas cauri debesu bezgalībai uz augšu un tad, izsalkuma un slāpju dzīti, kāri krīt uz zemes mālu un ūdeni, un pēc tam, savas iekāres tīklā sapinušies, vairs nerod spēku atpakaļ lidojumam uz debesu augstumiem. Nevarēdami no saviem aptraipītajiem spārnēm nopurināt šo traipu svaru, šie putni, kas agrāk mita debesīs, ir tagad spiesti meklēt mājokli zemes pīšļos. Tāpēc, ak, Mani kalpi, neļaujiet, ka jūsu spārnēm pielīp pasaulīguma un tukšu dziņu māls, ka tos aptraipa skaudības un naida sārņi, lai tas nevilktu jūs atpakaļ uz zemi, kad jūs tiecaties augšup uz Manu dievišķo zināšanu debesīm.¹⁷

1. Ierakstiet trūkstošos vārdus:
- a. Putns, par ko runā Bahá'u'lláh šajā citātā, ir _____.
- b. Šis putns ir _____ iemītnieks.
- c. Ja tā spārni ir aptraipīti, tad tas ir spiests meklēt mājokli _____
_____.

2. Tagad atbildiet uz šiem jautājumiem:

a. Kādā veidā dvēseles „spārni” var tikt „aptraipīti”? _____

_____

b. Sniedziet piemērus tām grūtībām, kas nospiež dvēseles spārnus līdzīgi „zemes mālam un ūdenim”. _____

_____

c. Miniet dažus piemērus tam, kas var mums liegt pacelties Dieva zināšanas debesīs. _____

_____

d. Kādēļ dvēsele apmaina savu debesu mājokli pret šīs zemes pīšļiem? _____

_____

3. Nosakiet, vai šādi apgalvojumi ir patiesi:

___ Pieķeršanās pasaulīgām lietām kavē mūsu garīgo attīstību.

___ Mūsu stūrgalvība un tukšas iedomas attur mūs no pacelšanās dievišķo zināšanu debesīs.

___ Skaudība un naids ir dabiskas cilvēka īpašības un nenospiež dvēseli.

___ Mēs varam atbrīvoties no nastām, kuras liedz mums pacelties debesu plašumos, atteikdamies no pasaulīgām lietām.

___ Dvēseles mājas ir šajā pasaulē.

13. NODAĻA

Bahá'u'lláh raksta:

Radījis pasauli un visu, kas tanī dzīvo un rosās, Viņš savā visvarenajā, robežu nezinošajā gribā nolēma cilvēku īpaši izdalīt un tam piešķirt spēju iepazīt un iemīlēt Viņu, spēju, kas ir uzskatāma par visas radības dzinuli un galējo mērķi.. Pār ikvienu radību tās visdziļākajā būtībā Viņš ir ļāvis atspīdēt viena sava vārda gaismai, ir ļāvis tai saņemt savu tiesu svētības no šīs vienas īpašības. Tomēr cilvēka esamībai Viņš ir piešķīris visu savu vārdu un īpašību spožumu, tajā

atspoguļojas Viņš pats. Tik lielai labvēlībai, tik nenīkstošai dāvanai Viņš no visiem, kas radīti, ir izraudzījis vienīgi cilvēku. ¹⁸

1. Aizpildiet tukšos laukus:
  - a. Dievs nolēma cilvēku īpaši izdalīt un tam piešķirt spēju _____
_____.
  - b. Pār _____ tās _____
Dievs ir ļāvis atspīdēt _____ gaismai, ir ļāvis tai saņemt savu tiesu svētības no _____.
  - c. Tomēr cilvēka esamībai Viņš ir piešķīris visu _____
_____ spožumu, tajā atspoguļojas _____.
2. Tagad atbildiet uz jautājumiem:
  - a. Nosauciet dažas no Dieva īpašībām. _____
_____
_____
  - b. Kuras no Dieva īpašībām atspoguļojas cilvēka dvēselē? _____
_____
_____
  - c. Kā šīs īpašības izpaužas? _____
_____
_____
  - d. Kāda īpaša dāvana ir tikusi piešķirta cilvēkam? _____
_____
_____
3. Kuri no šiem apgalvojumiem ir patiesi?
___ Cilvēks ir tāds pats kā visa pārējā radība.
___ Dieva pazīšana un mīlēšana ir spēja, kas ir uzskatāma par visas radības dzinuli un galējo mērķi
___ Ikvienu radība pauž vienu no Dieva īpašībām.
___ Cilvēka dvēsele var atspoguļot visas Dieva īpašības.

14. NODAĻA

Bahá'u'lláh raksta:

Tomēr dievišķā dāsnuma Saules un Debesu Vadības cilvēkam dāvātā enerģija viņā it kā snauž, tāpat kā svece slēpj sevī liesmu un gaismas stari potenciāli mīt gaismeklī. Pasaulīgās iekāres var šīs enerģijas starojumu aptumšot, tāpat kā putekļu mākoņi var aizsegt sauli un sārņu kārtā var neļaut spogulim atspoguļot attēlu. Nedz svece, nedz gaismeklis paši no sevis nespēj aizdegties, tāpat kā spogulis nespēj pats sevi notīrīt no sārņiem. Ir skaidrs un acīmredzams, ka gaismeklis nekad neaizdegsies, ja tam nepieliks uguni, un, ja spoguļi nenotīrīs, tas nekad nespēs dot saules attēlu, atstarojot tās gaismas spožumu.¹⁹

1. Ko nozīmē vārds „snaust”? _____
_____
2. Kādas spējas snauž cilvēka dvēselē? _____
_____
3. Kāds potenciāls slēpjas gaismeklī? _____
4. Kāds potenciāls slēpjas spoguļī? _____
5. Kas jādara ar gaismekli, lai tas dotu gaismu? _____
_____
6. Kas jādara ar spoguļi, lai tas atstarotu gaismu? _____
_____
7. Vai gaismeklis un spogulis spēj atraisīt savu potenciālu paši no sevis? _____
8. Kā mēs varam attiecināt šos divus piemērus uz cilvēka dvēseles stāvokli? _____
_____
_____
9. Kas var palīdzēt cilvēka dvēselei attīstīt savu potenciālu? _____
_____

15. NODAĻA

Bahá'u'lláh saka:

Durvis uz Senās Būtnes izzināšanu ir vienmēr bijušas un mūžīgi būs slēgtas cilvēka skatam. Cilvēka sapratnei nav lemts iekļūt Viņa svētajā galmā. Taču par savas žēlastības zīmi, kā savas laipnības pierādījumu Viņš ir atsedzis cilvēkiem savas dievišķās vadības Saules, kas ir Viņa dievišķās vienesmes simboli, un ir nolīcis, ka šo svēto Būtņu izzināšana nozīmē Viņa patības izzināšanu. Ikviens, kas atzinis tās, ir atzinis Dievu. Ikviens, kas ir uzklausījis To aicinājumu, ir dzirdējis Dieva balsi, un ikviens, kas ir apliecinājis Viņu atklāsmes patiesību, ir apliecinājis paša Dieva esamību. Ikviens, kas no Tām ir novērsies, ir novērsies no Dieva, un ikviens, kas Tām netic, ir neticējis Dievam. Ikviens no Tām ir Dieva ceļš, kas saista šo pasauli ar valstībām augstumos un Viņa patiesības mēraukla ikvienam zemes un debesu valstībās. Tās ir Dieva Izpausmes cilvēku vidū, Viņa patiesības liecinieces un Viņa slavas zīmes.²⁰

1. Paturot prātā iepriekšējo citātu, atbildiet uz šādiem jautājumiem:
  - a. Vai ir iespējams cilvēkam tieši iepazīt Dievu? _____
  - b. Kā mēs varam iepazīt Dievu? _____
_____
  - c. Miniet dažas dievišķās vadības Saules. _____
_____
  - d. Kā balsi ir dzirdējuši tie, kas ir uzklausījuši Izpausmju aicinājumu? _____
_____
  - e. No kā mēs novēršamies, ja mēs neuzklausām Izpausmju aicinājumu? _____
_____
2. Pabeidziet turpmāk minētos teikumus:
  - a. Durvis uz Senās Būtnes izzināšanu ir vienmēr bijušas un mūžīgi būs _____
_____.
  - b. Cilvēka sapratnei nav lemts _____.
  - c. Dievs sūtīja savas Izpausmes par _____
zīmi un par _____ pierādījumu.
  - d. Dieva Izpausmju izzināšana nozīmē _____.

- e. Ikviens, kas Tās ir atzinis, ir _____.
- f. Ikviens, kas ir uzklājis To aicinājumu, ir _____.
- g. Ikviens no Tām ir Dieva ceļš, kas _____
 _____
 _____.

16. NODAĻA

Bahá'u'lláh mums saka:

Dieva Pravieši un izredzētie ir tikuši sūtīti uz zemes tikai, lai tie vadītu cilvēkus pa patiesības ceļu. Viņu atklāšanās pamatā ir bijis nolūks apgaismot visus cilvēkus, lai viņu nāves stundā, pilnīgā atraisītībā, tīrībā un šķīstībā, viņu dvēseles paceltos līdz visaugstā Valdnieka tronim. ²¹

Un citā Rakstu vietā Viņš vēsta:

Cilvēks ir visaugstākais talismans. Taču nepietiekama izglītība nav ļāvusi viņam attīstīt un izvērst viņam piemītošas spējas. Caur vārdu, kas nāca no Dieva lūpām, tam deva esamību, vēl viens vārds ļāva viņam izzināt, kas ir viņa zināšanu avots, vēl viens nodrošināja viņam viņa stāvokli un sūtību. Lielā Būtne ir teikusi: Raugies uz cilvēku kā uz zemes dzīli, kas sevī slēpj nenovērtējamus dārgakmeņus! Tikai ar izglītības palīdzību ir iespējams izgaismot šos dārgumus, lai visa cilvēce gūtu no tiem labumu. Ja cilvēki iedziļinātos tai jēgā, kādu atklāj caur Dieva gribu mums sūtītie Svētie Raksti, tie saskatītu, ka to mērķis ir uzlūkot cilvēkus kā vienu dvēseli, tā, lai katru sirdi varētu apzīmogat ar vārdiem: „Šai Valstībai būs piederēt Dievam!” un lai visu cilvēci apņemtu dievišķā dāsnuma, žēlastības un žēlsirdības gaisma. ²²

1. Kādam nolūkam ir nosūtīti Dieva pravieši un vēstneši? _____
 _____
 _____
2. Kāds ir Viņu atklāsmes mērķis? _____
 _____
 _____

3. Ko nozīmē vārds „talismans”? _____
_____
4. Ko zaudē cilvēks, ja viņam nav atbilstošas izglītības? _____
_____
5. Ko var sniegt atbilstoša izglītība? _____
_____
6. Kas ir cilvēka izglītības avots? _____
7. Kāda ir cilvēka būtība? _____
_____
8. Miniet „dārgakmeņus”, kurus izglītība var palīdzēt atklāt cilvēkā? _____
_____
9. Ko mēs viegli atpazīstam, pārdomājot Svētos Rakstus? _____
_____
_____
_____

17. NODAĻA

Bahá'u'lláh ir teicis:

Tu man jautā par to, kādā stāvoklī ir dvēsele pēc tam, kad tā šķiras no cilvēka miesām. Tad zini, ka patiesībā, ja cilvēka dvēsele ir staigājusi Dieva ceļus, tā noteikti atgriezīsies slavas klēpī pie Visu mīlotā. Tik tiešām, ka Dievs ir taisnīgs! Tās stāvoklis būs tāds, ka to neaprakstīt ne daiļrunīgākajai spalvai, ne mēlei. Tā dvēsele, kas ir palikusi uzticīga Dieva Lietai un nesatricināmā stingrībā stāvējusi uz Viņa ceļa, pēc savas augšāmcelšanās iemantos tādu spēku, kas nesīs svētību visām pasaulēm, kādas Visvarenais ir radījis. ²³

1. Ierakstiet trūkstošos vārdus:
  - a. Ja cilvēka dvēsele ir staigājusi Dieva ceļus, tā noteikti _____
_____.

- b. Tās stāvoklis būs tāds, ka _____
_____.
- c. Tā dvēsele, kas _____
_____ un _____
uz _____, pēc _____
_____ iemantos _____,
kas _____, kādas
_____ ir radījis.

18. NODAĻA

Bahá'u'lláh ir teicis:

Svētīta ir tā dvēsele, kura šķiršanas brīdī no miesas ir šķīstījusies no šīs zemes tautu tukšajām iedomām. Šāda dvēsele dzīvo un kustas saskaņā ar tās Radītāja gribu un nonāk pašos paradīzes augstumos. Viscēlāko namu augstumos iemītniecēs, Debesu kalponēs, lidināsies tai apkārt, un Dieva pravieši un izraudzītie kavēsies tās tuvumā. Ar viņiem brīvi sarunāsies šī dvēsele, tā stāstīs viņiem par to, ko tai nācās izciest, ejot Dieva, visu pasaulu Kunga, ceļu.²⁴

Viņam ir jāpiedod grēcīgajam un to nekad nav jānīcina par to, ka viņš tik zemu kritis, jo neviens nevar zināt, kā viņš pats beigs. Cik gan bieži savā nāves stundā grēcinieks ir apjautis ticības dziļāko būtību un, guvis spēku un spirtumu no nemirstības dzēriena, ir sasniedzis debesu pulku augstumus! Un atkal, cik bieži ir bijis tā, ka kvēlā ticīgā dvēsele savā augšāmcelšanas stundā ir tā izmainījusies, ka nokļuvusi visdziļākās elles ugunīs!²⁵

1. Kādam ir jābūt dvēseles stāvoklim, kad tā šķiras no miesas? _____
_____
2. Nosauciet dažus „tukšu iedomu” piemērus. _____
_____
_____
_____

3. Uz kurieni pēc nāves dodas dvēseles, kas šķīstījušās no tukšām iedomām? _____
 _____
 _____
4. Ar ko pēc nāves tiekas šīs dvēseles? _____
 _____
5. Vai šīs dvēseles varēs brīvi sarunāties ar Dieva praviešiem un Viņa izredzētajiem? _____
6. Vai mēs varam iepriekš zināt, kad un kā beigsies mūsu dzīve? _____
7. Kas mums jādara zemes dzīves laikā, lai iegūtu mūžīgo dzīvošanu? _____
 _____
 _____

19. NODAĻA

‘Abdu’l-Bahá paskaidro:

Tā kā cilvēka gars pēc šī laicīgā ietvara atmešanas dzīvo mūžīgi, tas, tāpat kā visas esošās lietas, neapšaubāmi spēj progresēt, un tādējādi var lūgt, lai aizgājušī dvēsele attīstītos, lai tai tiktu piedots, lai tā saņem dievišķo labvēlību, dāsnumu un žēlastību. Tāpēc Bahá’u’lláh lūgšanās tiek lūgta piedošana un žēlastība no Dieva tiem, kas ir pārcēlušies nākamajā pasaulē. Turklāt, tāpat kā cilvēkiem ir vajadzīgs Dievs šajā pasaulē, tāpat viņiem Viņš ir vajadzīgs arī nākamajā. Radībai vienmēr ir vajadzīga palīdzība, un Dievs vienmēr ir pilnīgi neatkarīgs no tās kā šajā, tā arī nākamajā pasaulē.²⁶

Kāpēc mums ir jālūdz par aizgājušo dvēselēm?

---

20. NODAĻA

‘Abdu’l-Bahá raksta:

Kad cilvēka dvēsele pacelsies no šīs pārejošās putekļu kaudzes un uzkāps Dieva pasaulē, tad plīvuri nokritīs un patiesības nāks gaismā, un nāks apskaidrība par visām iepriekš nezināmajām lietām, un tiks saprastas slēptās patiesības.

Apsveriet, kā būtne mātes miesu pasaulē bija nedzirdīga, tās acis neredzīgas un mēle mēma; kā viņam vispār nebija uztveres. Bet kad reiz viņš no šīs tumsas pasaules ir devies uz tagadējo gaismas pasauli, tad redz viņa acis, dzird viņa ausis, runā viņa mēle. Tādā pašā veidā, kad viņš no šīs mirstīgās pasaules būs aizsteidzies Dieva valstībā, tad viņš piedzims garā; tad viņa uztveres acs atvērsies, viņa dvēseles auss sadzirdēs, un visas patiesības, par kurām viņš iepriekš nezināja, kļūs skaidras un labi saskatāmas.²⁷

1. Aizpildiet tukšos laukus.
  - a. Kad cilvēka dvēsele atstāj šo pasauli, tad
    - plīvuri _____,
    - un patiesības _____,
    - un _____ par visām iepriekš nezināmajām lietām,
    - un _____ slēptās patiesības.
  - b. _____ pasaulē mēs bijām _____, mūsu acis _____ un mēle _____.
  - c. Kad mēs nācām šajā pasaulē, tad mūsu acis _____, mūsu ausis _____, mūsu mēle _____.
  - d. Tādā pašā veidā, kad mēs nonāksim Dieva valstībā, tad mēs _____.
  - e. Tad mūsu _____ acs _____, mūsu _____ auss _____, un visas _____, par kurām mēs iepriekš nezinājām, kļūs _____ un _____.

2. Izlemiet, vai šie apgalvojumi ir patiesi:

___ Atrodoties mātes miesu pasaulē, mēs zinām par šo pasauli.

___ Mūsu stāvoklis pēc nāves ir patiesība, kura mums šīs dzīves laikā paliek apslēpta.

___ Pēc nāves mūsu priekšā pavērsies pilnīgi jauni apvāršņi.

___ Pēc nāves mēs atgriezāties šajā pasaulē, lai piedzimtu no jauna.

21. NODAĻA

Bahá'u'lláh apgalvo:

Un tagad tu jautā, vai, šķīrušās no miesām, cilvēku dvēseles vēl arvien spēs uztvert viena otru. Tad zini, ka Bahá ļaužu dvēseles, kas ir iekļuvušas un apmetušās Sārtajā Šķirstā, satiksies viena ar otru un būs tuvas, tik tuvas, ka tās savā dzīvē, tieksmēs, mērķos un centienos būs kā viena dvēsele. Tās tiešām ir tās dvēseles, kam ir dota saprašana un ass redzējums, un zināšanas. Tā to ir nolēmis Viņš, Viszinošais, Visgudrais.

Bahá ļaudis, kas mīt Dieva Šķirstā, visi kā viens, labi apzinās viens otra stāvokli un vietu, un tās vieno kopības un tuvības saites. Tomēr šis stāvoklis ir atkarīgs no viņu ticības un viņu izturēšanās. Tie, kas būs izpelnījušies vienādu stāvokli un pakāpi, pilnībā apjautīs viens otra spējas, raksturu, veikumu un nopelnus. Tie, kas ir uz zemākas pakāpes un ieņem zemāku stāvokli, tomēr nespēs pietiekami apjaust to stāvokli un novērtēt tos nopelnus, ko sasnieguši augstāk stāvošie. Ikvienam no Kunga būs saņemt savu tiesu. Svētīts ir tas cilvēks, kas ir raudzījies uz Dievu un nesatricināms gājis Viņa mīlestības ceļu, līdz viņa dvēsele ir aizlidojusi pie visaugstā, visvarenā, visžēlīgā, visupiedevēja Dieva Kunga!²⁸

1. Vai nākamajā pasaulē mēs atpazīsim cilvēkus, ar kuriem esam pazīstami šajā pasaulē? _____

2. Cik cieša būs dvēseļu saistība nākamajā pasaulē? _____

3. No kā būs atkarīgs dvēseļu stāvoklis un pakāpe nākamajā pasaulē? _____

4. Vai kādam tiks atņemta Dieva žēlastība? _____

22. NODAĻA

Bahá'u'lláh mūs mudina:

Ak, Mani kalpi! Neskumstiet, ja šinīs dienās un šai zemes ielejā Dievs ir kaut ko nolīcis un izpaudis ne gluži tā, kā jūs to vēlaties, jo, droši, jūs gaida svētlaiques prieks un debesu līksme! Jūsu acīm atklāsies svētas un gaiši apgarotas pasaules. Šinī pasaulē un viņšaulē Dievs jums ir lēmis baudīt no visiem labumiem, dalīt priekus un dabūt savu devu no to remdinošās žēlastības. No visa tā jūs, bez šaubām, dabūsiet savu tiesu.²⁹

1. Atzīmējiet, vai šie apgalvojumi ir patiesi vai aplami:

___ Mums ir jāskumst, ja notikumi risinās ne gluži tā, kā mēs to vēlamies.

___ Visu, gan labo, gan slikto, mums ir lēmis Dievs.

___ Mums tiek solītas laimes dienas.

___ Mēs pieredzēsīm citas Dieva pasaules, kuras ir svētas un apgarotas.

___ Mums ir lemts baudīt no visiem svētu un gaiši apgarotu pasaulu labumiem gan šajā, gan nākošajā dzīvē.

2. Kādēļ mums nevajag skumt, ja notikumi risinās ne gluži tā, kā mēs to vēlamies?

---

3. Ko mums sola Bahá'u'lláh iepriekš minētajā citātā? _____

---

23. NODAĻA

Šajā grāmatas daļā jūs esat pārdomājuši cilvēka dzīves jēgu. Jūs esat daudz uzzinājuši par dvēseles dabu, dzīves mērķi šajā pasaulē, prasību attīstīt garīgās īpašības un mums doto solījumu par mūžīgu dzīvi, cildenu un prieka pilnu. Grāmatas otrajā daļā mēs runājam par mērķu diādi – tiekties uz savu garīgo un intelektuālo izaugsmi un veicināt sabiedrības pārveidi. Šeit ir iespēja atgriezties pie šīs idejas un padomāt par to,

cik svarīgi ir pievērsties abiem šī mērķa aspektiem, ņemot vērā jūsu gūtās atziņas par dvēseles attīstību. Apspriede jūsu grupā par šādām tēmām palīdzēs raisīt jūsu pārdomas:

1. *Garīgo īpašību izkopšana.*
2. *Paklausība Dieva likumiem.*
3. *Mans ieguldījums cilvēces labklājībā*
4. *Virzība kalpošanas ceļā.*

Avotu saraksts

- 1 'Abdu'l-Bahá *Gudrība: No Parīzē teiktajām runām 1912.–1913. g.* (Rīga, 1994), Nr. 29.12–13. (Pārskatīts tulkojums.)
- 2 From a letter dated 1 April 1946 written on behalf of Shoghi Effendi, published in *Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2010 printing), no. 1820, p. 537.
- 3 From a letter dated 28 July 2016 written on behalf of the Universal House of Justice.
- 4 'Abdu'l-Bahá, in *Some Answered Questions* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2014, 2016 printing), no. 66.3, pp. 352–53.
- 5 Turpat, no. 38.5, p. 220.
- 6 'Abdu'l-Bahá *Gudrība*, Nr. 28.16. (Pārskatīts tulkojums.)
- 7 From a letter dated 31 December 1937 written on behalf of Shoghi Effendi, published in *Lights of Guidance*, no. 680, p. 204.
- 8 *Bahá'u'lláh Domu vārpas* (Rīga, 1994), LXXXII, par. 8. (Pārskatīts tulkojums.)
- 9 'Abdu'l-Bahá, in *Some Answered Questions*, no. 61.1–2, p. 334.
- 10 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, LXXX, par. 2. (Pārskatīts tulkojums.)
- 11 Turpat, LXXXI, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 12 Turpat, CLXV, par. 1–3. (Pārskatīts tulkojums.)
- 13 Bahá'u'lláh, *Apslēptie vārdi* (Rīga, 2022), arābu Nr. 32.
- 14 From a talk given on 6 July 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), pp. 315–16.
- 15 *Bahá'u'lláh Domu vārpas*, V, par. 4. (Pārskatīts tulkojums.)
- 16 Turpat, LXXXII, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 17 Turpat, CLIII, par. 6. (Pārskatīts tulkojums.)
- 18 Turpat, XXVII, par. 2. (Pārskatīts tulkojums.)
- 19 Turpat, XXVII, par. 3. (Pārskatīts tulkojums.)
- 20 Turpat, XXI, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 21 Turpat, LXXXI, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 22 Turpat, CXXII, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)

-
- 23 Turpat, LXXXII, par. 7. (Pārskatīts tulkojums.)
- 24 Turpat, LXXXI, par. 1. (Pārskatīts tulkojums.)
- 25 Turpat, CXXV, par. 3. (Pārskatīts tulkojums.)
- 26 ‘Abdu’l-Bahá, in *Some Answered Questions*, no. 62.3, pp. 340–41.
- 27 *‘Abdu’l-Bahá rakstu izlase* (Rīga, 1995), Nr. 149.3–4. (Pārskatīts tulkojums.)
- 28 *Bahá’u’lláh Domu vārpas*, LXXXVI, par. 1–2. (Pārskatīts tulkojums.)
- 29 Turpat, CLIII, par. 9. (Pārskatīts tulkojums.)